KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „Пунайнен Карьяла"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 244. V. 1937 — Kuusipäivän 4:s päivä — Perjantaina joulukuun 10 p:nä

Eläköön työläisten ja talonpoikain liitto!

Eläköön kommunistien ja puolueettomien liitto sovettivaltion korkeimman elimen tulevissa vaaleissa!

(NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksesta)

Toveri Kliment Jefremovitsh Voroshilovin puhe

Minskin työtätekevien 120-tuhantisessa vaalienedellisessä miitingissä joulukuun 7 päivänä v. 1937

Toverit, teille — Minskin vaaliokrugan työläisille, työläisnaisille, kolhosnikoille ja kolhosnikkanaisille, punaisille taistelijoille, komentajille ja polittyöntekijöille, työtätekevän intelligenssin edustajille, teille — puolueeseen kuuluville ja puolueeseen kuulumattomille bolshevikeille — lausun minä syvän, puna-armeijalaisen bolshevistisen kiitokseni siitä korkeasta kunniasta, millä te olette palkinneet minut esittäessänne minut kandidaatiksenne Sosialististen Sovettirespublikkojen Liiton Korkeimpaan Sovettiin.

Toverit, kaikki hyvät sanat, mitä oli tässä lausuttu minusta, minä kokonaisuudessaan ja täydellisesti katson suuren Leninin-Stalinin puolueemme ansioksi. Minä olen puolueemme poika, ja jos minulla on joitain ansioita kansan edessä, niin niistä minä saan olla kiitollinen puolueellemme, johtajallemme toveri Stalinille. **(Suosionosoituksia, hurraa-huutoja.)**

Viiden päivän perästä koko sovettikansa menee vaaliuurnille, ilmaistakseen tahtonsa, valitakseen Stalinilaisen Konstitutsion pohjalla SSSR:n Korkeimman Sovetin.

Ei ole maailmassa toista sellaista maata, missä kansalla olisi sellainen Konstitutsio, kuin meidän Stalinilainen Konstitutsiomme, missä kansa olisi niin tasa-arvoinen ja täysvaltainen, kuin on tasa-arvoinen ja täysvaltainen meidän sovettikansamme.

On paljon porvarillisia valtioita, mitkä nimittävät itseään demokraattisiksi. Me sangen hyvin tiedämme näiden demokratioiden hinnan. Ne ovat — valhedemokratioita. Siellä, missä työläiset ja talonpojat, missä kaikki työtätekevät, siinä luvussa intelligenssi, työskentelevät pienen kapitalistiryhmän eduksi, siellä, missä kiehuu ankara luokkataistelu ja miljonat työttömät proletaarit viettävät kurjaa olemassaoloa, siellä, missä porvaristo sanelee lakejaan ja tahtoaan, — siellä ei ole eikä voi olla todellista demokratiaa, siellä ei ole eikä voi olla kansalaisten tasa-arvoisuutta.

Ainoastaan meidän maassamme, voittaneen työn maassa, on olemassa todellinen demokratia.

Meidän Stalinilainen Konstitutsiomme on sosialismin voittojen loistava yhteenveto, Leninin-Stalinin puolueen ja Sovettiliiton kaikkien työtätekevien suurten saavutusten yhteenveto. Ainoastaan Sovettiliitossa Konstitutsio takaa kaikille työtätekeville oikeuden työhön ja lepoon, oikeuden sivistykseen ja huollon vanhuuden aikana.

Ainoastaan Sovettien maassa Konstitutsio takaa naisten täydellisen tasa-arvoisuuden ja turvaa onnellisen äitiyden.

Ainoastaan Sovettien maassa kaikkien kansallisuuksien ja rotujen kansat ovat tasa-arvoisia ja elävät yhtenäisenä veljesperheenä Sovettirespublikkojen liitossa.

Toverit! Sovettivallan 20 vuoden olemassaolon aikana maamme on muuttunut köyhästä ja kurjasta, kulttuurittomasta ja jälkeenjääneestä mahtavaksi sosialistiseksi suurvallaksi. Meidän voittomme ja menestyksemme kirjaimellisesti sosialismin kaikilla aloilla ovat nyt jo yleisesti tunnustettuja, ja vieläpä luokkavihollisemmekin, tosin hammasta purren, ovat pakotettuja sen tunnustamaan.

Mutta nämä menestyksemme ovat Leninin-Stalinin puolueen suuren työn ja tahdon tulos, työväenluokan, kolhoositalonpoikaiston ja kaikkien työtätekevien suunnattomien voimien tulos. Se on tulos suuren Stalinin vertaistaan vailla olevasta puolueen, koko kansan johtamisesta. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Muistakaa, toverit, kuinka suurta osaa näytteli Leninin-Stalinin puolue koko meidän sovettihistoriamme ajan. Kansalaissodan ja ulkomaisen interventsion vuosina, hävityksen ja nälän vuosina Leninin-Stalinin puolue oli taistelun etulinjalla, se järjesteli joukkoja, muodosteli revolutsion aseellisia voimia, johti niitä taisteluun ja saavutti voittoja.

Meillä on nykyään mahtavin Punainen Armeija, mutta olihan aika, jolloin Punainen Armeijamme oli huonosti varustettu ja vieläpä huonosti ruokittukin.

Ja täytyi olla sellainen mainio puolue, kuin Leninin-Stalinin puolue, varmasti johtaakseen työläisiä ja köyhälistöjoukkoja eteenpäin kaikkien vaikeuksien voittamiseksi, täydelliseen voittoon.

Kansalaissodan tulessa puolueemme loi ei ainoastaan Punaisen Armeijan, mutta samalla takoi myöskin sosialistisen valtion rakentajakaaderit.

Työväenluokan puolueen edessä oli silloin suuri tehtävä — saattaa alettu asia loppuun, murskata sosialistisen revolutsion kaikki viholliset ja, järjestäen työväenluokan, ja sen kautta kaikki työtätekevät, rakentaa luokaton sosialistinen yhteiskunta.

Mutta toteuttaakseen tämän, oli ennenkaikkea turvattava yhtenäisyys ja monoliittisuus itse puolueessa.

Te erinomaisesti tiedätte, että meidän puolueemme — se on elävä, alituisesti toimiva, mahtava organismi, te tiedätte myöskin, että puoluettamme moneen kertaan yrittivät sen vihaajat ja viholliset huojuttaa sisältä, särkeä, hävittää.

Leninin ja Stalinin mitä suuremmoisin ansio on siinä, että he, proletaarisen revolutsion todellisina strategeina, heikentymättömästi valvoivat sitä, että puolueemme olisi yhtenäinen, tiivis ja kykenevä kulkemaan taistelevien joukkojen etunenässä. Leninin ja Stalinin johdolla puolue moneen kertaan on puhdistanut rivejään ruikuttelijoista ja heikkouskoisista, ihmisistä, jotka menettivät uskonsa revolutsion asiaan, sekä myöskin suoranaisista pettureista ja kavaltajista.

Leninin-Stalinin puolueen johtamat Sovettiliiton työväenluokka ja työtätekevät ovat saavuttaneet suuremmoisia voittoja, — heillä on oma sosialistinen valtionsa. Mutta meidän päämäärämme on kommunismi. Kaikkien meidän edessä on vielä suuri jännittävä työ. Meidän riviemme, etumaisten joukko-osastojen rivien on oltava lujia, uskollisia kommunismin asialle. Ei ole eikä voi olla sijaa pettureille ja kavaltajille taistelijoiden keskuudessa, mainehikkaan puolueemme riveissä. Me avasimme säälimättömän taistelun kavaltajia ja spioneja vastaan, joita lähettelevät meille ja valmistavat meillä trotskilaiset ja ulkomaiset tiedustelulaitokset, emmekä lopeta tätä taistelua, ennenkuin täydellisesti hävitämme loppuun asti kaikki kansan viholliset, kaikki sosialismin viholliset.

Te — Valko-Venäjän pääkaupungin työtätekevät, tiedätte, kuinka paljon pahaa, kuinka paljon inhoittavia tekoja tekivät kavaltajat ja spionit täällä teillä, Valko-Venäjän maalla. Te tiedätte, minkälaisin metodein suorittivat hajoitustyötään nämä herrat. Mutta he eivät onnistuneet nostamaan Valko-Venäjän kolhoosnikkoja ja työläisiä puoluettamme ja hallitustamme vastaan, mutta sitä he sitkeästi ja kataluutensa kaikilla keinoilla yrittivät. He tulivat paljastetuiksi ja saivat ansaitun rangaistuksen.

Tietäkööt ja painakoot visusti mieleensä kaikki ne, jotka aikovat asettua esteeksi uuden elämän puolesta taistelevien miljonien voittoisalle tielle, että he tulevat murskatuksi, kuin madot.

Ei sääliä, eikä armoa vihollisille!

Toverit! Historiamme 20 vuoden aikana me olemme saavuttaneet suurenmoisia menestyksiä. Meillä on erinomainen armeija, mainio sosialistinen talous, — erinomaiset tehtaat, mainiot bolshevistiset kolhoosit. Meillä on suuria saavutuksia kulttuurin alalla, me olemme jo rakentaneet kommunismin ensimmäisen vaiheen — sosialismin, mutta meidän päämäärämme on kommunismi. Tämän lopullisen päämäärän saavuttamiseksi meidän on vielä perusteellisesti työskenneltävä. **(Hurraa-huutoja, kauankestäviä suosionosoituksia.)**

Meitä joka puolelta ympäröivät kapitalistiset valtiot. Kapitalismi on vihollismielinen sosialistiselle rakennustyöllemme. Fasismi ei lakkaa lausumasta uhkauksia Sovettiliitolle. Meidän on kanssanne pidettävä valmiina Työläis-Talonpoikainen Punainen Armeijamme, mikä kykenee puolustamaan suurta synnyinmaatamme ja sen sosialistisia saavutuksia. Meidän Työläis-Talonpoikainen Punainen Armeijamme, samoin kuin koko kansamme, on valmis astumaan synnyinmaamme puolustukseen. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)** Mutta ei riitä se, että olemme valmiita astumaan synnyinmaamme puolustukseen. On tarpeen, että sosialistinen rakennustyömme, tehtaamme, sovhoosimme ja kolhoosimme olisivat kohotetut sellaiselle korkeudelle, mikä antaisi meille mahdollisuuden ei ainoastaan menestyksellä torjua vihollisen hyökkäyksen, vaan myöskin turvata elämämme normaalinen kulku.

Luokkavihollinen ei jätä meitä rauhaan. Jos me saamme käyttää rauhan hyvyyksiä, niin ainoastaan siksi, että meillä ovat mainiot aseelliset voimat ja hyvä sosialistinen talous. Ponnistakaamme kaikki voimamme, että kehittymisemme kulkisi edelleen mahtavana ja voimakkaana, että kaikki meidän monilukuiset vihollisemme kauan ja hyvin harkitsisivat, ennenkuin päättävät hyökätä synnyinmaatamme vastaan, ja jos ne hyökkäävät, niin että heti saisivat sitä katua.

Toverit! SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalit tulevat olemaan parhain osoitin Sovettiliiton — kaikkien työtätekevien synnyinmaan yhtenäisyydestä ja mahtavuudesta.

Sovettinen Valko-Venäjä on sosialismin etuvartio. Se seisoo kahden maailman — Lännen mätänevän kapitalismin ja sovettimaassamme jättiläismäisesti kasvavan sosialismin rajalla. Sovettisen Valko-Venäjän työtätekevien osalle on, näinollen, tullut erikoinen tehtävä — olla sovettiporttien vakituisena vartijana, erikoisen tarkasti valvoa, ettei vihollinen pääsisi tunkeutumaan sovettitaloon, ja tarvittavalla hetkellä olla valmiina yhdessä Punaisen armeijamme kanssa asianmukaisella tavalla ottamaan sen vastaan rajoillansa.

Joulukuun 12 päivänä te tulette äänestämään minun kandidatuuriani Korkeimpaan Sovettiin, ja siis myöskin puolueemme, Leninin-Stalinin puolueen puolesta, meidän bolshevistisen asiamme puolesta, sosialismin asian puolesta, kaikkien työtätekevien asian puolesta, teidän ja teidän lastenne asian puolesta.

Lupaan, toverit, olla ansiokkaana edustajananne ja täydellisesti ansaita teidän luottamuksenne ja toiveenne. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Eläköön suuri, onnellinen sovettisynnyinmaamme!

Eläköön suuri sovettikansamme!

Eläkööt mainehikkaan Valko-Venäjän työtätekevät!

Eläköön suuri Leninin-Stalinin puolueemme!

Eläköön työtätekevien suuri organisaattori, suuren sovettivaltion luoja, kommunismin rakentaja — suuri Stalin! (Moninkertaisia hurraa-huutoja, kauankestäviä suosionosoituksia, "Internatsionale".)

Sovetti-intelligenssin vaalienedellinen kokous Petroskoissa

Joulukuun 8 päivänä Kansantaiteen talolle kokoontui yli 1.200 intelligenssi-valitsijaa vaalienedelliseen kokoukseen. Kokous demonstreerasi sovetti-intelligenssin suurta poliittista aktiivisuutta ja uskollisuutta kommunistisen puolueen, Leninin-Stalinin puolueen asialle.

Ensimmäiset sanat kokoukseen osallistujat omistivat työtätekevien opettajalle ja johtajalle toveri Stalinille ja hänen asekumppaneilleen. Hurraa-huutojen kaikuessa kunniapuhemiehistöön valittiin: tt. **Stalin, Molotov, Kaganovitsh, Kalinin, Voroshilov, Andrejev, Zhdanov, Jezhov, Tshubarj, Kosior, Petrovskij, Mikojan, Eiche, Dimitrov, Hoze Dias, Dolores Ibarruri ja Thälman.**

Kauankestävien suosionosoitusten kaikuessa kokous osoitti kunniaa toveri Stalinille, jolle se myös lähetti tervehdyssähkösanoman.

* * *

Kaikki puheenvuoronkäyttäjät suurella innostuksella puhuivat siitä, miten valtavan vaikutuksen sovettikansaan teki NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomus.

— Joulukuun 12 päivänä äänestämällä deputaattikandidaattiemme tt. Ivanovin, Papaninin, Tjurkinin ja Vavashkinin puolesta, me äänestämme kommunistisen puolueen, sovettihallituksen puolesta, äänestämme 170-miljonaisen vapaan kansan puolesta, toveri Stalinin puolesta, — lausuivat puheenvuoroissaan professori Bubrich, opettajat: Mihailova, Krasikova, Bontsh-Osmolovskaja, lääkäri Tolkatshova, tieteellinen työntekijä Soiman, studentti Ljadenova.

Suurella mielenkiinnolla kokouksen osallistujat kuuntelivat NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomusta. Monilukuisilla ja mielenkiintoisilla esimerkeillä ja faktoilla puheenvuorojen käyttäjät uudelleen ja uudelleen selittivät NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksessa osoitettuja kohtia, selittivät suurenmoisia saavutuksiamme ja sitä eroavaisuutta, mikä on sosialistisen ja kapitalistisen yhteiskunnan välillä.

Kokouksen osallistujat lämpimästi tervehtivät valistusasiain bolshevistista kansankomissaria tov. Tjurkinia, joka osallistui kokoukseen. Tov. Tjurkin lausui kiitollisuutensa siitä luottamuksesta, jota Petroskoin valitsijat osoittavat häntä kohtaan valitsemalla hänet deputaattikandidaatiksi Kansallisuuksien Sovettiin.

— Lupaudun bolshevistisella työlläni ansaitsemaan luottamuksenne, — lausui hän puheenvuorossaan.

RSFSR:n valistusasiain kansankomissarin tov. Pjotr Andrejevitsh Tjurkinin puheesta

Sallikaa minun lausua teille ja kaikille valitsijoille lämmin bolshevistinen tervehdys. **(Suosionosoituksia.)**

Vuonna 1917 kaatui kapitalistien ja tilanomistajien valta, yhdellä kuudennesosalla maapalloa hulmuavana nousi sosialismin lippu.

Suuri nero Lenin jo aseellisen kapinan ensipäivinä sanoi, että sosialismi voittaa ja nämä ennustussanat toteutuivat.

Meillä on rakennettu sosialismi. Meidän synnyinmaamme industrialisoinnin ja kollektivisoinnin perusteella on muuttunut mahtavaksi etumaiseksi maaksi.

Kommunistinen puolue on aina opettanut ja neuvonut meitä kohottamaan tietojamme, sillä sosialistisen yhteiskunnan voitokas rakentaminen ilman tietoja on mahdoton. Ja tällä alalla, samoin kuin muillakin aloilla, me olemme saavuttaneet suuria voittoja. Kun vuonna 1914 alkeiskouluissa opiskeli 7 miljonaa oppilasta, niin nyt opiskelee yli 30 miljonaa lasta. Kouluverkosto on 14 kertaa suurempi verrattuna tsaristisen Venäjän kouluverkostoon. Ja merkillepantavaa on se, että meidän oppilaitoksemme oppilaat ovat työläisten ja talonpoikien lapsia, mikä on todisteena siitä, että puolueemme huolehtii vain työtätekevistä, että sillä ovat samat intressit kuin työtätekevilläkin.

Maassamme muuttuvat ihmiset. Eri työaloilla kasvavat kymmenet ja sadat stahanovilaiset. Ja tämä myös on tullut mahdolliseksi siksi, kun meitä johtaa kommunistinen puolue.

Minä olen iloinen siitä, että kommunistinen puolue on minusta kasvattanut sellaisen henkilön, jolle te voitte antaa luottamuksenne esittämällä minut deputaattikandidaatiksi Kansallisuuksien Sovettiin. Minä ajattelen, että rehellisesti toteutan luottamuksenne, sillä olen koko elämäni antanut kommunistiselle puolueelle ja edelleenkin kommunistisen puolueen, suuren opettajan toveri Stalinin johdolla tulen tekemään kaikkeni työtätekevän kansan hyväksi.

Minulle on uskottu suuri ja vastuunalainen tehtävä. Tällä alalla, samoinkuin muillakin aloilla, kansan viholliset yrittivät häiritä ja ehkäistä eteenpäinmenoamme. Mutta he erehtyivät. Sovettikansa ja kommunistinen puolue ei antanut eikä tule antamaan armoa niille, jotka häiritsevät suurta yhteistä asiaa, sosialismin asiaa.

Kulttuurisen rakennustyön alalla edessämme ovat suuret tehtävät. Näiden tehtävien ratkaisemisessa erikoisen suuri osuus lankeaa sovetti-intelligenssille.

Meidän tehtävämme on työskennellä vielä paremmin, vielä tunnollisemmin kulttuurimme kohottamiseksi, sillä kulttuurimme kehittymisestä synnyinmaamme tulee vielä lujemmaksi ja voimakkaammaksi.

Eläköön suuri sovettikansa!

Eläköön työtätekevä intelligenssi ja sovettiopettajisto!

Eläköön ystävämme ja opettajamme, koko työtätekevän ihmiskunnan johtaja toveri Stalin! **(Suosionosoituksia.)**

Professori Bubrichin puheenvuoro

Toverit! Joulukuun 12 päivänä — Korkeimman Sovetin vaalipäivänä me jokainen astumme vaaliuurnille ja yhdessä koko maamme työtätekevän luokan kanssa valitsemme Liiton Sovettiin ja Kansallisuuksien Sovettiin ihmisiä, jotka ovat saaneet puolueemme ja kansan luottamuksen.

Sellaisia ihmisiä ovat meidän kandidaattimme tt. Ivanov, Papanin, Tjurkin ja Vavashkin. **(Suosionosoituksia.)**

Nyt haluan muutaman sanan lausua kandidaatistamme tov. Tjurkinista. Työtätekevän kansan poika. Koko elämänsä ajan taistellut Leninin-Stalinin puolueen ja työtätekevän luokan asian puolesta. Tulinen taistelija, organisaattori, johtaja. On työssään käynyt kaikki asteet aina hallituksen työntekijäksi asti.

Olemme täysin varmoja siitä, että tov. Tjurkin edustajanamme Kansallisuuksien Sovetissa tulee yhtä tarmokkaasti ja uskollisesti viemään Leninin-Stalinin puolueen ja työtätekevän luokan asiaa.

Korkeimman Sovetin vaalipäivänä kaikki Karjalan sovetti-intelligenssi, samalla luottamuksella ja rakkaudella mitä se tuntee puoluetta kohtaan, tulee myöskin äänestämään kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta. **(Suosionosoituksia.)**

Maatalouskorkeakoulun poliittisen taloustieteen opettajan tov. Mihailovan puheenvuoro

Suuri onni on elää maailman etumaisen tieteen ja kulttuurin maassa, jossa intelligenssillä, tieteellä, taiteella on suuremmat kehittymisen edellytykset kuin missään muualla.

Porvarillinen tiede, samoin kuin itse porvarillinen yhteiskuntakin on valheellista ja ristiriitaista. Ristiriita on hallitsevan luokan ja työväenluokan välillä. Tiede siellä ajaa hallitsevan luokan intressejä.

Kapitalistisen systeemin vallitessa tieteen ja taiteen kehittymiselle ei ole edellytyksiä. Saksassa Marxin ja Engelsin tuotteiden rinnalla roviolla poltettiin sellaisten maailmankuulujen nerojen kuin Goethen ja Heinen tuotteita.

Kapitalistisessa yhteiskunnassa lääkäri ei voi taistella tuberkuloosia vastaan, sillä yhteiskunta kaikin keinoin edistää tuberkuloosin leviämistä. Sairas tarvitsee ilmaa, valoa, mutta kapitalismi ei anna sitä riittävän paljon työtätekeville. Kapitalismi jarruttaa tieteiden kehitystä. Kokoontui energetiikan maailman konferenssi, käsiteltiin projekteja koko Europan yleisestä ja yhteisestä sähköistämisestä, mutta sopimusta ei voitu tehdä. Mikä oli edullista Saksalle, se ei ollut edullista Ranskalle ja Italialle.

Artisti siellä on alistettu esittämään kapitalismin etujen mukaisia sankareita. Hän ei saa esittää haluamansa sankarin tyyppiä, hän taiteellaan ei voi palvella työväenluokkaa.

Marx on sanonut, että tulevaisuus kuuluu työväenluokalle, kulttuurin todelliselle eteenpäinviejälle. Nyt tämä meillä on toteutunut.

Bolshevikien puolueen KK:n Vetoomus osoittaa maamme kehityksen takapajuisesta ja jälkeenjääneestä maasta etumaisen teollisuuden, maatalouden, kulttuurin ja tieteen maaksi.

Otamme faktoja.

Pohjoisnavan valtaus ja sen jatkuva tutkiminen — kas mitä saa aikaan sosialistinen systeemi. Eikö tämä ole fakta. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Suora lentoyhteys Pohjoisnavan kautta Moskovasta Amerikaan. Eikö tämäkin ole fakta. **(Suosionosoituksia.)**

Meillä joka päivä kasvaa Medinstituuttien ja sairaaloiden verkosto. Tämä on fakta. **(Suosionosoituksia.)**

Meillä joka päivä kasvaa uusia ennennäkemättömiä talantteja. Meidän viulunsoittajamme kansainvälisessä kilpailussa saivat ensimmäisiä paikkoja, pianistimme, ei yksi, vaan kaikki neljä saivat ensimmäiset palkinnot. Shakkimestarimme Botvinnik saavutti suuren voiton. Pariisin näyttelyssä Sovettiliiton paviljonki sai osakseen kaikkein suurimman huomion. Siellä valtion Moskovan Taiteellinen Teatteri näytti ennen teatterimaailmassa tuntemattomia kykyjä.

Eivätkö nämä ole faktoja. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Sosialistinen systeemi antaa mahdollisuuden esittää tällaisia faktoja **(Suosionosoituksia.)** Meillä ei ihmisiä tuhota, vaan kasvatetaan talantteja.

Eikö ole onni elää tällaisessa maassa. Ilman epäilyä intelligenssi yhdessä koko kansan kanssa joulukuun 12 päivänä tulee äänestämään puolueen ja kansan asettamien kandidaattien puolesta, tt. Tjurkinin, Papaninin ja Ivanovin puolesta.

Työn ja tieteen yhtenäisyyden puolesta!

Eläköön bolshevikien puolue, joka ensimmäisenä nosti työn ja progressiivisuuden lipun!

Eläköön suuri Stalin! **(Suosionosoituksia.)**

Lääkäri Tolkatshovan puheenvuoro

Me kokoonnuimme tähän vaalienedelliseen kokoukseen, vielä kerran keskustellaksemme kandidaateista, maamme parhaimmista pojista, Ivanovista, Tjurkinista ja Papaninista, joille joulukuun 12 päivänä tulemme antamaan äänemme.

Omaako meidän puolue kansan silmissä auktoriteetin? Omaa, ja hyvin suuren. Auktoriteetin sen takia, että se loi meille onnellisen elämän, hävitti vuosisatoja vallinneen oikeudettomuuden.

Meillä nainen on tasa-arvoinen yhteiskunnan kansalainen. Meillä nainen voi olla oppinut, lentäjä, insinööri, meillä nainen voi olla hyvin tärkeillä valtiollisilla toimipaikoilla. Missä muussa maassa naisella olisi tällaiset oikeudet.

Meillä on järjestetty lepokodit, synnytyslaitokset, äitiyden suojeluslaitokset ja niitä me saamme käyttää valtion laskuun.

Missä muualla on tällainen huolenpito äidistä? Ei missään muualla kuin Sovettiliitossa.

Minä itse — nuorin perheemme suuresta lapsijoukosta. Mitä minä olisin voinut toivoa kapitalistiselta järjestelmältä. Mutta sovettivalta antoi minulle kaiken, auttoi minua pääsemään onnelliseen elämään. Siksi on ymmärrettävää ketä tulen äänestämään.

Olen puolueeton, mutta yhdessä puolueeseen kuuluvien kanssa tulen antamaan ääneni niiden puolesta, jotka taistelevat suuren synnyinmaamme onnellisen elämän puolesta.

Eläköön kommunistinen puolue ja sen suuri johtaja toveri Stalin!

Eläköön meidän kandidaattimme, isänmaamme uskolliset pojat Ivanov, Tjurkin ja Papanin! (Suosionosoituksia.)

Kaupungin ansioituneen pedagogin tov. Bontsh-Osmolovskajan puheenvuoro

Toverit! Suuren Lokakuun revolutsion historian mainehikkaille sivuille kirjoitimme lisää kaksi historiallista merkkipäivää. Uuden Stalinilaisen Konstitutsion vahvistamispäivän, suuren maamme kansojen riemun juhlapäivän ja Korkeimman Sovetin vaalipäivän — joulukuun 12 päivän, jolloinka yhdessä koko maamme kansan kanssa astumme vaaliuurnille laskemaan täytetyt vaalibulletiinimme, joihin on merkitty työtätekevän luokan parhaiden ihmisten nimet. **(Suosionosoituksia.)**

Me Karjalan työtätekevät tiedämme Lokakuun revolutsion saavutukset. Mitä oli Karjala ennen? Syrjäinen ja pimeä seutu. Karjalassa oli ainoastaan 2 keskikoulua. Nyt Karjala on kasvanut taloudellisesti ja kulttuurisesti korkealle. Koulujen verkosto peittää koko tasavaltamme alueen. Meille pedagogeille on koittanut myöskin iloinen ja hauska elämä. Yhdessä maamme kansan kanssa kuljemme kohti yhä valoisempaa tulevaisuutta. **(Suosionosoituksia.)**

Me, pedagogit, tiedämme kenen puolesta tulemme äänestämään. **Äänestämme Leninin-Stalinin puolueen kasvattamien parhaiden poikien puolesta. Äänestämme puolueemme puolesta, joka antoi meille kirkkaan elämän. (Suosionosoituksia.)**

"Bolshevikien puolue ei aitaa itseään puolueettomista, vaan, päinvastoin, menee vaaleihin blokissa, liitossa puolueettomien kanssa, menee blokissa työläisten ja toimitsijain ammattiliittojen kanssa, kommunistisen nuorisoliiton ja puolueettomien muiden järjestöjen ja yhdistyksien kanssa."

(NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksesta)

Neljännen vaalialueen valitsijain kirje

Me, 4 vaalialueella (Kalininin katu, talo 4) asuvat SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalijärjestystä käsittelevän piirin jäsenet (27 henkeä), olemme viimeaikoina hyvin usein kokoontuneet käsittelemään poliittisesti ja valtiollisesti tärkeitä kysymyksiä, sovettivallan saavutuksia 20 vuoden aikana ja samalla kuumeisesti valmistaudumme vaaleihin. Piirissämme ihmiset kuuluvat eri kansallisuuksiin, mutta me elämme ystävällisesti samaa elämää, meitä kaikkia varten on SSSR rakastettu isänmaa, synnyinmaa. Me kuuntelimme patefoonilevyltä toveri Vladimir Iljitsh Leninin puheen siitä, kuinka tsaarin hallitus lietsoi kansallisuusvihaa, etenkin juutalaisia vastaan, hämätäkseen proletariaatin ja työtätekevän kansan näkemästä todellista vihollistaan. Vladimir Iljitshin sanat, joissa hän kutsuu kaikkia kansallisuuksia yhtenäisyyteen maailman revolutsion puolesta, vaikuttivat meihin syvästi. Siitä iloisesta ja onnellisesta elämästä, jota me nyt elämme, emme ennen osanneet edes kuvitellakaan. Vaalit SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin meillä tapahtuvat ennenkuulumattoman aktiivisesti ja energisesti. Ja tänään me, käsitellen kandidaattiemme elämäkertoja, katsomme suureksi onneksi, että me tulemme äänestämään revolutsion uskollisen taistelijan tov. Papaninin puolesta, ihmisen, joka on kyennyt valloittamaan yhdellekään kapitalistimaalle saavuttamattoman linnoituksen — Pohjoisnavan, ihmisen, joka sodan sekä rauhan aikana on ollut ja on valmis uhraamaan henkensä sosialismin asian puolesta, joka tällä kertaa taistelee tieteemme rikastuttamisen puolesta Pohjoisnavalla. Me hyvin tutustuimme Karjalan bolshevikien johtajan, Leninin-Stalinin asian puolesta taistelevan varman revolutsioneerin Nikolai Ivanovitsh Ivanovin elämään. Me, yksimielisesti tulemme antamaan äänemme tt. Papaninin, Ivanovin ja Tjurkinin puolesta ja kehoitamme kaikkia neljännen vaalialueen valitsijoita äänestämään näiden kandidaattien puolesta. Me tulemme jokaisessa kohtauksessa, keskustelussa toisten valitsijain kanssa agiteeraamaan ehdotettujen kandidaattien puolesta. 12 päivänä joulukuuta yhtenä miehenä saavumme vaalipaikalle, sallimatta yhdenkään valitsijan jäädä ulkopuolelle.

Eläköön meidän Stalinilainen Konstitutsiomme ja sen luoja — työtätekevien johtaja ja opettaja toveri Stalin!

Piirin ohjaaja Jeremejev.
Kuuntelijat: Petrov, Novikov, Perfiljeva, Kapustina, Moltshanov, Palagina, Novikova, Agejeva, Kustova, Gromova y.m.

Kolmannelta vaalialueelta.

Kuvassa: agitaattori tov Denisov keskustelee nuorten valitsijain kanssa (fyyskulttuuriopiston nuorisoliittolaisoppilaita).
Foto — Ankudinov.

Äänestämään onnellisen nuoruuden puolesta

Suksitehtaan nuorison työläisten yhteisasunnon punanurkkaan kokoontui joukko tehtaan nuoria työläistyttöjä ja työläispoikia käsittelemään NKP(b):n KK:n Vetoomusta. Mielenkiinnolla tytöt ja pojat kuuntelivat Vetoomuksen lukemista.

Vetoomuksen johdosta virisi vilkas keskustelu.

Nuorisoliittolainen toveri **Bogdanov** puheenvuorossaan lausui:

— Vain Sovettiliiton nuorisolla on oikeus työhön, oikeus lepoon ja oikeus sivistykseen. Nämä oikeudet vahvistetaan aikakautemme kultaisella asiakirjalla — Stalinilaisella Konstitutsiolla. Joulukuun 12 päivänä — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä me nuoret työläiset astumme vaaliuurnalle ja äänestämme onnellisen nuoruuden puolesta. Kutsun kaikkia tehtaan nuoria työläisiä, tyttöjä ja poikia antamaan äänensä tovereille **Ivanoville, Tjurkinille ja Papaninille.**

Verstasosaston stahanovilainen **Anna Popova** puheenvuorossaan osoitti sen, miten vain Sovettiliitossa ei tunneta työttömyyttä, eikä kurjuutta. Toveri Popova sitoutui joulukuun 12 päivän vastaanottamaan uusin tuotannollisin voitoin.

Nuorisoliittolaisstahanovilainen **Voronova** puheenvuorossaan lausui:

Ennen tehtaissa isännöivät tehtailijat, mutta nyt olemme me tehtaan isäntiä. Me teemme työtä tehtaassa 7 tuntia päivässä ja loppuajan me voimme käyttää itsemme kehittämiseen ja kulttuuriseen lepoon. SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä minä astun vaaliuurnalle ja annan ääneni kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaateille. Kutsun kaikkia tehtaan työläistyttöjä äänestämään tovereiden Papaninin, Tjurkinin ja Ivanovin puolesta.

Suksitehtaan nuoret työläiset joulukuun 12 päivänä saapuvat vaaliuurnalle ja äänestävät onnellisen nuoruuden puolesta.

Miten me työskentelemme

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin valmistautuminen on hyvin suurimerkityksellinen. Valitsijain valmentuneisuus vaaleihin on edistyksellistä .iellä, missä vaalialueella on järjestetty hyvin agitatsiojoukkotyö, joka välittömästi ulottuu valitsijan asuntoon.

Marraskuun 20 päivänä 32:lla vaalialueella agitatsio- ja propagandatyö oli vielä järjestämättä. Viivyttelemättä järjestimme 40 henkisen agitaattoriryhmän, tutustutimme heidät tehtäviinsä. Enemmistö agitaattoreista heti kävi työhön käsiksi. Järjestimme 18 piiriä, vetäen niihin 216 valitsijaa, veimme 44 keskustelutilaisuutta (osallistui 284 valitsijaa). Suurella innolla ja aktiivisuudella menivät vaalienedelliset kokoukset. 400 henkilöä kuunteli selostusta meidän kandidaateistamme, kokouksissa esiintyivät valitsijat, jotka kertoivat tsaarinaikaisesta oikeudettomuudesta ja säälimättömästä riistosta. He kertoivat meidän Konstitutsiostamme ja kuinka he ovat valmistautuneet vaaleihin. Kokous kääntyi 32:nnen vaalialueen kaikkien valitsijoiden puoleen, kehoituksella äänestää tt. Ivanovin, Tjurkinin ja Vavashkinin puolesta. Valitsijat opiskelevat vaalilakia. Useat agitaattorit tunnollisesti suhtautuvat työhönsä. Esim. Semenov kymmenen päivän aikana tutustutti 31 henkilöä vaaliasetukseen.

Piirin jäsenet olivat tyytyväisiä tov. Semenovin ohjaukseen.

Hyvin työskentelevät myöskin agitaattorit Krimevetsh (joka auttaa luotettuja henkilöitä) Sizov ja Smirnov. Ilmenee myös valitsijoiden aktiivisuus. Pensioneeri tov. Skokova järjesti kotiemäntien (22 henkilöä) keskuudessa piirin, laittoi kulttuuriseksi kokoontumishuoneen, ilmoitti kokoontumisajat.

Onegan tehtaan vanha työläinen tov. Grigorjev myöskin järjesti piirin kortteerissaan. Heikosti alueella työskentelevät radioasema RV27:n nuorisoliittolaiset, jotka eivät osaa järjestää työtä valitsijoiden keskuudessa. Narkomfinin tukipuoluejärjestö johtaa huonosti agitkollektiivia. Järjestön sihteeri Livitz vielä ei tiedä minkälaisia nuorisoliittojärjestöjä on kiinnitetty alueeseen, puhumattakaan agitaattorien laadusta. Hän rajoittuu ainoastaan kokouksissa käymiseen. Nähtävästi hän ei osaa riittävän hyvin arvioida vaalikamppailun merkitystä. NKP(b):n Kaupunkikomitea ja osittain tov. Vlasov huonosti auttavat järjestöjä agittyössä. Tov. Vlasov lupasi antaa meille 15 agitaattoria ja agitauton, mutta lupauksiaan hän ei täytä. Vaaleihin jäi vain 2 päivää, täytyy toimia niin, että valitsijoille ei jäisi yhtään epäselvää kysymystä. Narkomfinin puoluejärjestön ja tov. Livitzin on kiinnitettävä työhön suurempaa huomiota, sillä agitatsiotyöstä riippuu vaaleihin valmistautuminen.

32:nnen vaalialueen luotettu henkilö **Poluzerov.**

Vähän on tehty

Suurella ilolla valmistautuvat vaalipäivään — joulukuun 12 päivään — Petroskoin 34:nnen vaalialueen valitsijat.

Kahdella agitatsiopunktilla, garasissa ja verstaalla, tisuroivat agitaattorit. Vaalialueen asukkaat suurella aktiivisuudella oppivat SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetusta ja tutustuvat deputaattikandidaattien elämäkertoihin ja toimintaan.

Mainitulla vaalialueella työskentelee 19 opiskelupiiriä, joissa opiskelee 286 henkilöä. Piirien kuuntelijoina ovat kotiemännät pääasiassa. Sarja piirejä päätti jo työnsä. Taloissa agitaattorit pitävät keskustelutilaisuuksia. Valitsijat päättivät äänestää synnyinmaamme parhaimpien poikien puolesta, uskollisten kansanedustajain puolesta.

— Me kaikki tulemme joulukuun 12 päivänä vaalikeskukseen, — sanoo Natalja Petrovna Morosova, — äänemme annamme tt. Tjurkinille, Ivanoville ja Vavashkinille.

Mutta silti ei ole kaikkea tehty vaalialueella. Huonosti työskentelevät punktilla agitaattorit, jotka on esittänyt Karelgortin puoluejärjestö. Puolueen jäsen A. Doroshin, nuorisoliittolainen A. F. Tihonov ovat harvinaisia vieraita vaalialueella. Liian hitaasti menee nimiluettelojen tarkastus.

Vaalialueella kolmentoista päivän työn aikana tarkasti luettelonsa 552 henkilöä. Luettelojen tarkastuksen aikana tulee esiin kehno kuva kaupunkisovetin luettelotyöstä. Nimiluetteloissa tarkastetuista 552 henkilöstä oli 270 valitsijalla sukunimet, syntymävuodet, isännimet, nimet ja osoitteet merkattu väärin. Nyt pitää tehdä korjaukset. Kaupunkisovetissa muutettiin A. I. Jevsejev naiseksi. Pienessä talossa N:o 54 Volodarskin kadulla merkitsevät he asuttavan huoneessa N:o 32, vaikka tässä talossa kaikkiaan on kaksi pientä huonetta.

Luettelojen tekijät kirjoittivat vainaja Kapuskinan valitsijain luetteloon, samanaikaisesti jättivät enemmän kuin 40 valitsijaa pois luetteloista.

Vaalipäivä on jo ylihuomenna, mutta vaalialueella N:o 34 eivät ole vielä laittaneet vaalikabinetteja eikä ole valmiina huonetta äänestystä varten.

Vaalikomissin puheenjohtaja tov. Kirjanov toimii hitaasti. Hän luottaa siihen, että tekemättömät korjataan viimeisinä päivinä. Mutta työtä nyt ei saa hidastuttaa. On suoritettava tehokasta selitystyötä, ulotettava vaalikamppailu kaikkiin valitsijoihin. Välttämättä on osoitettava jokaiselle valitsijalle sovettivallan saavutukset, selitettävä vaalien tarkoitus ja suoritettava organisatsiotyö.

V. Tihonov.

Valitsijoiden kokous Uritskin klubilla

Marraskuun 29 päivän illalla pidettiin Uritskin klubilla valitsijoiden yleinen kokous, johon osallistui noin 200 henkilöä.

Vaalienedellisen kokouksen avasi tov. Kiselev, Karelstroin rakennustyöinsinööri. Sen jälkeen valittiin 9-henkinen puhemiehistö.

Tämän jälkeen valitsijat tutustuivat Leninin-Stalinin puolueelle uskollisten ihmisten, deputaattikandidaattiemme toverien Ivanovin, Vavashkinin ja Tjurkinin elämään.

Ensimmäisen puheenvuoron käytti 60 vuotias Onegan tehtaan työläinen tov. Usolev, pyytäen puhemiehistöä lukemaan kirjoittamansa autobiografian, miten hän eli ennen tsaarivallan aikana tehden raskasta ja ankaraa työtä, 18 tuntiakin päivässä. Tämän tuloksena hän myöskin jäi lukutaidottomaksi. Nyt sovettivalta on opettanut hänet lukemaan. Tytär on pedagogina ja vanha Usolev kaupunki- ja katukomitean jäsen. Itsensä hän tuntee hyvin onnelliseksi. — Tulen äänestämään, — lopettaa Usolev kirjeensä, — puolueelle ja synnyinmaalle uskollisten poikain Ivanovin, Vavashkinin ja Tjurkinin puolesta.

— Toverit! Valitsijat! — aloitti puheenvuoronsa nuori puna-armeijalais-nuorisoliittolainen tov. Kulin, joka samalla myöskin on 33:nnen vaalikomissin jäsen. — Tällä hetkellä koko sovettimaan kansat valmistautuvat suureen ja historialliseen tehtävään — Korkeimman Sovetin vaaleihin.

— Meillä ihmisiä arvostellaan työn ja toiminnan mukaan, — aloittaa puheenvuoronsa tov. Kyyrö. Näiden deputaattikandidaattiemme elämäkerrat puhuvat itse puolestaan. He ovat puolueen kasvattamia uskollisia poikia, jotka sankarillisesti jo taistelivat kansalaissodan rintamalla ja sen jälkeen aktiivisesti osallistuvat sosialistiseen rakennustyöhön. Tulen äänestämään tt. Ivanovin, Vavashkinin ja Tjurkinin puolesta.

Tämän jälkeen tov. Maria Petrova luki tervehdyssähkösanoman tt. Stalinille ja Tjurkinille.

E. Mäkelä.

Sovettiliiton sankari V. Tshkalov

Isänmaan puolustus on SSSR:n kansalaisen pyhä velvollisuus*)

Muistelen v. 1936 marraskuun 25 päivän iltahetkiä. Oli ylimääräisen VIII Yleisliittolaisen Sovettien edustajakokouksen istunto. Tribunalla oli uuden Konstitutsion luoja toveri Stalin.

Minä kuuntelin, kuinka mestarillisesti toveri Stalin löi Konstitutsiomme projektin kritiikot, ja varsinkin herrat saksalaisesta porvarillisesta lehdestä, jotka schedriniläisen itsepäisen byrokraatin tavoin aikovat sulkea SSSR:n. "...Se ei heistä riipu", — lausui toveri Stalin edustajakokouksen myrskyisten suosionosoitusten kaikuessa.

Kansa osoitti suosiotaan johtajalleen. Kansa tiesi, että vihollisen jokainen yritys "sulkea" SSSR, rikkoa rajojamme, saa ankaran vastaiskun. Kansa tiesi, että sovettirajojen koskemattomuuden vartiossa seisoo Punainen Armeijamme rautaisen narkomin K. J. Voroshilovin johdolla.

Meillä ovat muistissa aikaisemmat hyökkäykset, jolloin 14 valtiota piirittivät maamme. Ne hyökkäsivät maahamme korkeimmalla tekniikalla aseistettuina, lentokoneilla, tankeilla, mahtavalla tykistöllä. Sotalaivoineen ne hyökkäsivät pohjoisesta, etelästä, lännestä ja idästä. Punainen Armeijamme oli silloin nuori ja heikosti aseistettu, mutta kuinka kimmahtivatkaan siitä takaisin valkokaartilaiset kenraalit, puolalaiset, japanilaiset ja saksalaiset!

Paljon ovat sen jälkeen helistelleet sapelejaan vihollisemme. Kuinka monta kertaa ne ovatkaan yrittäneet hyökätä päällemme! Mutta Punainen Armeijamme, kasvaneena ja lujittuneena, erinomaisilla lentokoneilla, tankeilla, vedenalaisilla veneillä aseistettuna, seisoi ja seisoo vartiopaikallaan, pelottavana mahtavuudessaan.

Saksan fasismi avoimesti julistaa tehtäväkseen SSSR:n alueiden valtaamisen, ja m.m. Sovetti-Ukrainan eroittamisen SSSR:stä. Japanin kenraalit haaveilevat SSSR:n Kaukaisesta Idästä. Ne aseistautuvat kiireestä kantapäähän asti.

Aseistautuvat ei ainoastaan Saksa ja Japani, — aseistautuvat myöskin Italia, Puola, koko kapitalistinen maailma. Valmistautuessaan sotaan, fasistit mobilisoivat voimiaan ei ainoastaan aseistuksen alalla. Taisteluvalmiiksi saatetaan koko maan talous, teollisuus, transportti, maatalous.

"Tuleva sota, — kirjoittaa Saksan sotilaskoplan äänenkannattaja "Deutsche wehr", — tulee olemaan verisempi ja tuhoisampi kaikkia aikaisempia sotia: hävittämään ja tappamaan tullaan ei ainoastaan voiton vuoksi ja välttämättömyyden rajoissa, ei ainoastaan vihollisen vastustuskyvyn murtamisen vuoksi, — hävittämään tullaan hävityksen vuoksi..."

Kuinka kyynillisiä ja inhoittavia ovatkaan herrat fasistit! Hävityksessä on heidän elämänsä sisältö!

Nyt on selvää, minkä vuoksi saksalaiset "Junkersit" ja "Heinckelit", italialaiset "Capronit" ja japanilaiset pommittajalentokoneet polttavat ja hävittävät Espanjan ja Kiinan suojattomia kaupunkeja ja kyliä, minkä vuoksi konekivääreistä ammutaan kotinsa menettäneitä naisia ja lapsia.

Mobilisoiden aseistuksensa, taloutensa, diplomatiansa, fasistit järjestävät spionaasia, diversioita, poliittisia murhia. Sovettiliiton mahdin huojuttamiseksi ja sen tappion valmistamiseksi sodan varalta he värväävät agenttejaan trotskilais-buharinilaisten kapitalismin restauraattorien leiristä, näistä synnyinmaansa kauppiaista, kavaltajista ja murhaajista.

Eivät toteutuneet vihollisten toiveet, myttyyn ovat menneet niiden suunnitelmat. Spionien bandin on murskannut mainehikas tshekistiläinen Jezhov työtovereineen.

Sodanlietsojat ovat kärsineet raskaan tappion!

Fasististen sodanlietsojien kuumeiseen sapelinkalisteluun ja provokatsioihin Sovettiliitto vastaa jyrkällä, järkähtämättömällä rauhanpolitiikalla ja puolustusmahtinsa vielä suuremmalla lujittamisella.

Leninin-Stalinin puolueen johtamat maamme kansat erinomaisesti ymmärtävät ne uhkaukset, mitkä lähtevät sodanlietsojien leiristä. Me muistamme toveri Stalinin sanat kapitalistisesta ympäröinnistä. Hänen ohjeensa on omaksunut koko sovettikansa. Teräksisenä, murtumattomana seinänä seisovat sovettipatriotit voittojensa vartiossa.

Sovettipatriotit ovat täynnä polttavaa vihaa kansan vihollisia, kavaltajia, pettureja, kaikkia niitä kohtaan, jotka kurottavat kynsiään mainiossa Stalinilaisessa Konstitutsiossa kirjoitettuja voittojamme kohti.

Sovettipatriotit ovat täynnä rajatonta rakkautta synnyinmaataan, puoluettaan, rakasta johtajaansa toveri Stalinia kohtaan.

"Isänmaan puolustaminen on SSSR:n jokaisen kansalaisen pyhä velvollisuus", — on kirjoitettu Stalinilaisessa Konstitutsiossa. Nämä sanat ovat pyhästi painaneet mieleensä maamme miljoonat patriotit, lujittaen Sovettiliiton puolustusmahtia, rajattomasti pitäen huolta Punaisesta Armeijasta, sen voiman ja mahdin kasvusta.

Sovettikansalla on mitä puolustaa! Stalinilaisen Konstitutsion 6 pykälässä on kirjoitettu:

"Maa, sen uumenet, vedet, metsät, tehtaat, kaivokset, rautatie-, vesi- ja ilmatransportti, pankit, yhteysvälineet, valtion organisoimat suuret maataloustuotantolaitokset (sovhoosit, kone-traktoriasemat yms.) sekä myöskin kunnalliset laitokset ja perusosa asuntofondista kaupungeissa ja teollisuuspaikoilla ovat valtion omaisuutta, se on koko kansan omaisuutta".

Kaikki tämä on saavutettu ja kirjoitettu. Stalinilaiset viisivuotiset ovat pukeneet maamme rautapanssariin. Raskas teollisuutemme on antanut meille kaikki puolustusvälineet. Maaseudun kolhoosielämä on ainiaaksi hävittänyt kurjuuden ja nälän. Maa elää varakasta elämää.

Mutta millä voi kehuskella kapitalistinen maailma? Talonpoikaisto on syösty kurjuuteen, työväenluokka on orjuutettu, kaikissa maissa vallitsee työttömyys, miljonat ihmiset on saatettu nälkäkuoleman partaalle. Minä olin Amerikan kaupungeissa. Pilvenpiirtäjien rinnalla minä näin kurjuuden kortteleja. Ja mitä tapahtuu fasistisissa maissa! Saksassa, kaksiviikkoisen tilastotietojulkaisun "Wirtshaft und Statistic" mukaan, vv. 1936—37 oli siellä 10,7 miljonaa ihmistä, jotka olivat niinsanotun "talviavun" tarpeessa. Mutta sehän on jo miltei 17 prosenttia koko "kolmannen imperiumin" väestöstä. Jopa fasistinenkin lehdistö on pakoitettu kirjoittamaan itsemurhista, joita tapahtuu nälän takia. Kokonaiset perheet myrkyttävät itsensä kaasulla. Isät ampuvat, ja äidit hukuttavat lapsiaan.

Uuden nälkäviljalain mukaan kaikki viljan tuottajat Saksassa ovat velvolliset luovuttamaan kaiken satonsa. Tämän lain rikkomisesta seuraavat raskaat rangaistukset — vankila, pakkotyöt ja rahasakot.

Talonpoikien joukkolakkoja on Puolassa. Puolan santarmit ampuvat nöyrtymättömiä talonpoikia. Rangaistusretkikunnat huhkivat kaikkialla Puolassa.

Italian monissa kaupungeissa tapahtuu työtätekevien esiintymisiä kalliita hintoja ja työttömyyttä vastaan. Massan kaupungissa oli naisten ja lasten suuri demonstratsio. Demonstrantit menivät kunnallishallinnon talolle ja vaativa isiensä ja miehiensä palauttamista Espanjasta. "Te lupasitte heille työtä Afrikassa, — huusivat demonstrantit, — mutta sensijaan lähetitte heidät kuolemaan Espanjaan!"

Tällaiset ovat kapitalismin arkipäivät.

Mutta kuinkas meillä? Kansantalouden jättiläismäinen kasvu, suunnaton rakennustyö, työttömyyden puuttuminen, mitä laajimpien joukkojen erinomainen hyvinvointi, kulttuurin kasvu, optimismi, itseuhrautuvaisuus, rohkeus ja vapaa stahanovilainen työ — ne ovat meidän sosialistisen nykyisyytemme ominaispiirteitä.

Minä saan paljon kirjeitä. Kirjoittavat työläiset — nuoret sekä vanhat, kolhosnikat ja kolhosnikkanaiset. He kertovat asioistaan, elämästään ja opiskelustaan. Ilosanomia tulee kolhooseista — kirjoittavat runsaasta sadosta, suurista tuloista. On perheitä, jotka saavat työpäivistään lähes 600 puutaa viljaa ja yli 2 tuhatta ruplaa rahassa. 200—300 puutaa viljaa — on jo tavallinen ilmiö. "Meidän revolutsiomme luonteenomainen erikoisuus, — sanoi toveri Stalin, — on siinä, että se on antanut kansalle ei ainoastaan vapauden, vaan myöskin aineelliset hyvyydet, myöskin varakkaan ja kulttuurisen elämän mahdollisuuden".

Synnyinmaamme elää täysveristä, onnellista elämää. Leninin-Stalinin puolue väsymättä huolehtii kansan hyvinvoinnista.

Kaikkien voittojemme vartiossa seisoo Työläis-Talonpoikainen Punainen Armeijamme. SSSR:n kansat palavasti rakastavat Punaista Armeijaansa. Tämä palava rakkaus ilmenee kaikessa, vieläpä pikkuseikoissakin. Se ilmenee omenajunissa, joita Alma-Atan kolhosnikat lähettävät lahjaksi Kaukaisen Idän Punalippuisen Erikoisarmeijan taistelijoille ja Tyynen valtameren punalaivastolaisille. Se ilmenee kirjatussa pyyheliinassa, minkä ompeli kolhosnikkanainen Marusja Firsova ja lähetti sen "Kaukaisen Idän armeijan urhokkaalle taistelijalle".

"Ota minulta tämä lahja, — kirjoitti hän. — Kuivaa sillä ruusunpunaisia kasvojasi, muista, miten me, tytöt, kunnioitamme Kaukaisen Idän armeijan taistelijoita."

Rakkaus armeijaansa kohtaan ilmenee myöskin siinä suuressa kannatuksessa ja avussa, mitä Punaiselle Armeijalle ja mainehikkaille rajavartiostolaisillemme osoittavat rajarajonien kolhosnikat.

Tällaisesta avunannosta kertoo rajavartiostolainen Dzharkentskin joukko-osastosta, joka seisoo SSSR:n ja Kiinan rajan yhden vastuunalaisimman osan vartiossa. Viimeisten vuosien aikana joukko-osasto on pidättänyt paljon bandiitteja, diversantteja, spioneja ja salakuljettajia "Krasnyi Vostok"-kolhoosin jäsenen Simbek Urazbajevin avulla. Urazbajev, entinen kulakin paimen, erinomaisesti tuntee kaikki vuoristopolut. Erään kerran Urazbajev huomasi kaksi suurta aseistettua bandia. Bandeja likvidoitaessa rajavartiostolaiset ottivat takaisin useita satoja lampaita ja hevosia, mitkä bandiitit yrittivät ajaa rajan yli Kiinan alueelle.

Tällaista apua rajavartiostolaisille antavat kolhosnikat SSSR:n kaikilla rajoilla.

Rakkaus Punaista Armeijaa kohtaan ilmenee myöskin kolhosnikkanaisen, joka menetti poikansa sankarillisessa taistelussa japanilais-mandzhurialaisia bandiitteja vastaan, Slepovan äidillisessä siunauksessa.

Minun edessäni on hänen kirjeensä, minkä hän lähetti Kaspian meren rannalta sen joukko-osaston taistelijoille, missä pal-

*) Painoon valmistettavasta kirjasta.

Deputaattikandidaatti Kansallisuuksien Sovettiin Aunuksen vaaliokrugasta

Ilja Mazuruk

Ihmiselle, joka on pannut kätensä lentokoneen ohjauspyörään, harmaa, soikea kirja, — "lentäjän todistus" — on menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus. Selaillessamme tätä kirjaa, me selailemme ihmisen elämää. Lentäjän todistuksen ensimmäinen sivu on omistettu elämäkertatiedoille: Ilja Pavlovitsh Mazuruk; syntynyt 1906; kansalaisuus — SSSR; NKP(b):n jäsen vuodesta 1925; lentäjän nimityksen saanut v. 1928; päättänyt TTPA:n sotilasilmailukoulun; ensimmäinen luokka.

Nämä lyhyet tiedot eivät kaipaa mitään selitystä.

Ansaitsee vain mainita, että, taistelussa sosialismin maan kansalaisoikeuden saamisesta pojalleen ja miljoonille työtätekeville, punaisessa panssarijunassa kaatui Ilja Mazurukin isä, rautatieläinen.

* * *

Lentäjän todistuksen toisella sivulla on kaksi pykälää: lentokoneiden mallit, joilla on annettu lupa lentää (tässä sarakkeessa Mazurukilla on lueteltu lähes 10 erityyppistä lentokonetta — pienestä "S-2" mahtavaan lentokoneeseen asti) ja sääsuhteiden osoitus, millaisissa sääsuhteissa sallitaan suorittaa lentoja (tässä pykälässä Mazurukin todistuksessa on nelikulmainen leima: Sallitaan suorittaa lentoja matkustaja-, tavara- ja postilastissa minkälaisissa sääsuhteissa tahansa, yöllä ja päivällä).

Ja edelleen seuraavat yksityiskohtaiset tiedot lentäjän ilmailuelämästä. On merkintä siitä, että hän, Mazuruk, on saanut lentäjämekanikon nimityksen, että hän on saanut sokeiden ja yölentojen opetuksen, päättänyt korkeimman lentotaidon kurssin.

Kun aroviidakon ja Amurin joen haarojen yllä alkaa kuulua moottorin surina, paikalliset kalastajat ja metsästäjät jättävät työnsä. He etsivät taivaansinestä lentokoneen ja kauan seuraavat sen lentoa.

— Mazurukimme lentää! — hymyillen sanovat he. — Hän aina lentää näiden paikkojen yli.

Ilja Pavlovitsh Mazurukin nimi on hyvin tunnettu Kaukaisen Idän aluepiirin kaikkein kaukaisimmissakin kylissä. Hänen nimensä tietävät Ohotskin rannikolla, sekä Kamtshatkalla. Tieto mainehikkaasta lentäjästä on levinnyt yli koko Sahalinin ja Priamurjen alueen.

Kun Ilja Pavlovitsh v. 1932 saapui Kaukaiseen Itään, Sahalini näytti vielä olevan kauhean kaukana. Kuusi kuukautta vuodessa saari oli katkaistu mannermaasta. Ainoastaan kesällä kulkivat sinne höyrylaivat. Kuuden kuukauden väliajan jälkeen veivät ne Sovetti-Sahalinin työtätekeville sanomalehtiä, kirjeitä, kirjoja, tavaroita.

Mazuruk antoi kaiken bolshevistisen tarmonsa säännöllisen yhteyden järjestämiseksi mannermaan ja saaren välillä. Sovettiliiton Sankarin M. V. Vodopjanovin avaamaa tietä, Mazuruk vei ensimmäisen linjalentokoneen. Jokainen lento Sahalinille oli silloin suuri tapahtuma. Mazuruk suoritti lentojaan vanhalla, kuluneella lentokoneella, mikä hetkellä millä hyvänsä uhkasi mennä kappaleiksi ilmassa.

Matkustajien kuljettaminen oli uhkarohkeata. Mazuruk kuljetti hyvin proosallisia, mutta sangen tärkeitä lasteja.

...Erään kerran talvisena aikana Mazuruk lensi pyörälentokoneella meren yli, mikä 140 kilometrin levyisenä vyöhykkeenä leikkaa irti Sahalinin mannermaasta. Meren yllä odottamatta pysähtyi yksi moottoreista. Ylikuormitettu lentokone jäi "riippumaan" kahden moottorin varaan ja alkoi hiljalleen lähestyä vettä. Lentokoneessa oli Mazuruk, mekanikko ja 12 matkustajaa.

Takaisin ei voinut kääntyä — mannermaan rannikko on korkea, lentokone ei voi päästä laskukentälle, mikä sijaitsee vuoriharjanteen takana. Edessä on aava meri.

— On heitettävä alas kaikki posti ja tavarat! — sanoi Mazuruk mekanikolle.

Lentokoneen paino väheni, mutta se kuitenkin jatkoi laskeutumistaan. Vedenpintaan jäi ainoastaan 200 metriä.

Pelastava aate heräsi odottamatta. Mekanikko nopeasti riisui päällysvaatteensa, laskeutui bensiinisäiliöille ja ruuvimeisselin iskuilla puhkoi bensiinisäiliöt. Bensiini alkoi vuotaa virtoina.

Lentokone kulki jo 10—15 metrin korkeudella. Syttyi halu sulkea silmänsä ja irroittaa kätensä ohjauspyörästä. Mutta ei, tahto voitti hermot. Vielä muutama minuutti — ja lentokone tasaisesti laskeutui rantajäälle. Ihmiset tulivat pelastetuiksi.

...Yhtä tapausta Mazuruk ei voi muistella ilman hymyilyä. Erään kerran suuri lumipyry saavutti hänet ilmassa. Lentokoneessa oli matkustajana äitiyden tilassa oleva nainen. Hänellä alkoi synnytystuskat. Pelastaakseen naisen ja lapsen, Mazuruk laskeutui Amurin kuohuavalle pinnalle ja mekanikon kanssa meni naisen avuksi, hetkiseksi muuttuen lentäjästä lääkäriksi. Aamulla hän toi äidin ja vastasyntyneen Habarovskiin, ohjasi lentokoneen sairaalan eteen ja hyvästiksi pyysi naista nimittämään poikansa Ikariksi.

Toisinaan, palattuaan lentomatkaltaan, hän käy tapaamassa pelastamaansa naista. Hän hellästi kumartuu kehdon ylle ja kysyy:

— No, kuinka voi Ikarimme?

On vaikea kuvitella, että tämä sinisilmäinen, hymyilevä, kehdon ääressä seisova vielä aivan nuorukainen, onkin sama peloton Kaukaisen Idän lentäjä, joka kylmäverisesti lentää vaaroja vastaan, josta maine on kulkenut koko Kaukaisen Idän.

Hän on lentänyt Keski-Aasiassa. Taistelusta basmatsheja vastaan Mazuruk palkittiin tshekiläisellä aseella.

V. 1937 on erikoisen tapahtumarikas vuosi Ilja Mazurukin elämässä. Komentajan ominaisuudessa hän ohjasi suurta arktillista lentokonetta Pohjoisnavalle.

Loistavasti suorintui tov. Mazuruk hallituksen tästäkin vastuunalaisesta tehtävästä.

* * *

Säilössä on Mazurukilla eräs valokuva. Silmälasien alta hymyilee Mihail Ivanovitsh Kalinin. Herttaisesti katsoo Stalin, seisoo Sergo. Kalininin ja Stalinin välillä palkittujen ryhmässä — Mazuruk ja hänen rintansa vasemmassa puolessa — Punaisen Tähden ordeni.

Kesäkuun 27 päivä 1937 on merkkipäivä Mazurukin elämässä. Hallituksen tehtävän mallikelpoisesta täyttämisestä ja sankaruudesta, Pohjoisnavan retkikunnan osanottajana toveri I. P. Mazuruk palkittiin Leninin ordenilla ja Sovettiliiton Sankarin nimityksellä.

Sinä päivänä puolueemme päääänenkannattaja "Pravda" kirjoitti: "Mahtava sovetti-ilmalaivasto, nojautuen loistavaan tekniikkaan, on suorittanut sen, mikä aikaisemmin oli ihmiskunnan vaalima toive. Uljaat, miehuulliset sovettipatriootit, Schmidt, Shevelev, Vodopjanov, Molokov, Aleksejev, Mazuruk, Spirin, Golovin, Babushkin, Papanin taasen osoittivat koko maailmalle, minkälaisiin sankaritekoihin kykenee sovetti-ihminen, voittaneen sosialismin suuren maan kansalainen".

I. P. Mazuruk on antanut suostumuksensa tulla äänestettäväksi SSSR:n Korkeimman Sovetin Kansallisuuksien Sovettiin Aunuksen vaaliokrugassa

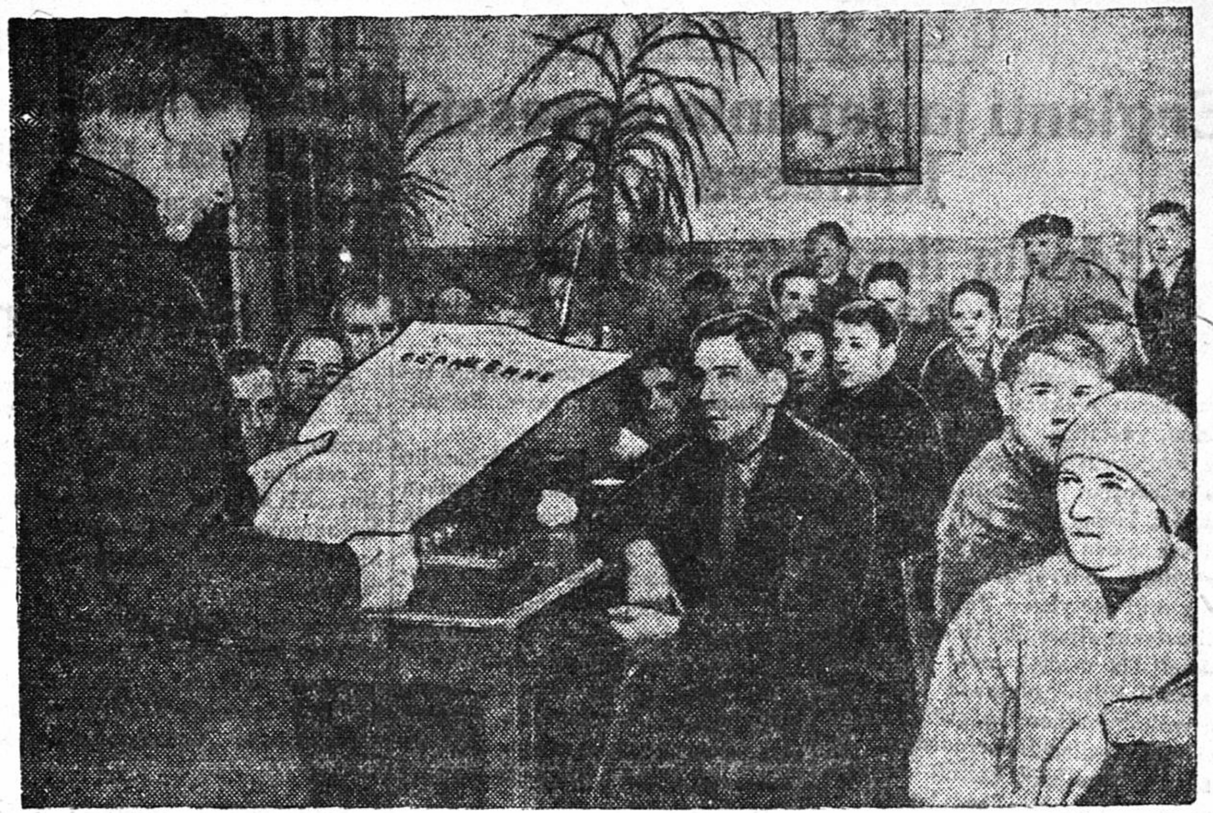
Kalliit toverit, syvällä mielenliikutuksella minä luin äskettäin saamani radiogramman minun esittämisestäni deputaattikandidaatiksi SSSR:n Korkeimpaan Sovettiin. Rajoninne työtätekevien suuri luottamus minua, sovettilentäjää, bolshevikia kohtaan, on selvä todistus rakkaudesta ja uskollisuudesta synnyinmaatamme, puoluettamme kohtaan, joka on minut kasvattanut.

Minä olen Leninin-Stalinin puolueen kasvatti ja kaikki voimani ja mestaruuteni olen antanut, annan ja tulen antamaan sosialismin rakennustyön suurelle asialle ihanassa isänmaassamme. Annan suostumukseni tulla äänestettäväksi teidän vaaliokrugassanne ja lupaan ansaita teidän korkean luottamuksenne. Ottakaa vastaan sydämellinen tervehdykseni.

Sovettiliiton Sankari
MAZURUK.

Kansallisuuksien Sovetin vaalien Aunuksen vaaliokrugan vaalikomissi rekisteröi deputaattikandidaatiksi Kansallisuuksien Sovettiin Ilja Pavlovitsh Mazurukin

Joulukuun 5 päivänä myöhään illalla oli Kansallisuuksien Sovetin vaalien Aunuksen vaaliokrugan vaalikomissin istunto. Vaalikomissi käsitteli yhteiskunnallisten järjestöjen ja työtätekevien yhdistysten lähettämät dokumentit deputaattikandidaattien rekisteröimiseksi Kansallisuuksien Sovettiin ja, todeten ne täysin vastaavan vaaliasetuksen vaatimuksia, rekisteröi Ilja Pavlovitsh Mazurukin kandidatuurin äänestettäväksi SSSR:n Korkeimman Sovetin Kansallisuuksien Sovettiin Karjalan ASSR:n Aunuksen vaaliokrugassa.

KUVASSA: Onegan tehtaan instrumenttaaliosaston erään vuoron työläisten kokous. Työosaston päällikkö tov. NASEDKIN lukee NKP(b):n KK:n Vetoomusta. Foto — Ankudinov.

Vielä lujemmin tulemme suojelemaan synnyinmaamme rajoja

Kuultuaan NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksen kaikille valitsijoille, me taistelijat N-joukko-osaston valitsijat suurella ilolla ilmoitamme, että kaikki, kuin yksi, annamme äänemme kansan valitsemille, SSSR:n Korkeimman Sovetin kandidaateiksi esitetyille, maamme parhaille ihmisille.

Me tulemme äänestämään puolueeseen kuuluvien sekä puolueettomien puolesta, sellaisten kandidaattien puolesta, jotka säälimättä voimiaan, taistelevat meidän kansamme asian puolesta, työläisten, talonpoikain ja intelligenssin onnen puolesta.

Bolshevikien puolue astuu 12 päivänä joulukuuta vaaleihin blokissa työtätekevien puolueettomien massojen kanssa. Tämä todistaa sen katkeamattomasta yhteydestä kansaan. Me tiedämme, että vain bolshevikien puolueen, sen KK:n ja toveri Stalinin ansiosta meidän maamme kehittyi takapajuisesta ja jälkeenjääneestä maasta mahtavaksi sosialistiseksi valtioksi. Me tiedämme, että bolshevikien puolue yhdisti Sovettiliiton monimiljonaiset kansat yhdeksi ystävälliseksi sosialistiseksi perheeksi, toi iloisen ja onnellisen elämän synnyinmaamme kansoille.

Me tiedämme ja lujasti muistamme, että bolshevikien puolueen johdolla on luotu mahtava Punainen Armeija, rauhan tuki, väsymätön sovettikansan suojelija. Me tiedämme ja muistamme, että vain bolshevikien puolueen johdolla niin kuvaamattoman nopeasti kasvoi miljonia uusia suuren Lokakuun revolutsion terästämiä ihmisiä.

Kas, minkätähden me joulukuun 12 päivänä — vaalipäivänä annamme äänemme puolueen kasvattien, kansan esittämien kaikkein parhaimpien ihmisten puolesta. Opiskelkoot he Korkeimmassa Sovetissa ja kasvakoot työläisten ja talonpoikain sosialistisen valtion johtoon. Viekööt he yhdessä vanhojen bolshevikien — Stalinin, Molotovin, Kalininin, Jezhovin kanssa meidän synnyinmaamme uusiin voittoihin, lyöden vihollisia, kirottuja trotskilaisia ja buharinilaisia spioneja.

NKP(b):n Stalinilaisen Keskuskomitean Vetoomuksen innostuttamina me vielä tarkemmin tulemme suojelemaan synnyinmaamme pyhitettyjä rajoja.

Kaikki vaaleihin 12 päivänä joulukuuta!

Eläköön historiallinen päivä — joulukuun 12 päivä!

Eläköön bolshevikien puolue — sosialististen voittojen organisaattori ja johtaja!

Eläköön uuden Konstitutsion luoja, meidän aurinkomme, meidän onnemme — suuri Stalin!

Annamme äänemme tovereille Ivanoville, Tjurkinille ja Vikulinalle

Lososinan autobaasan vaalialueen N:o 52 työläiset ja insinööriteknilliset työntekijät kokoontuivat marraskuun 28 päivänä vaalienedelliseen kokoukseen tutustumaan SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien Äänisenrannan rajonin vaaliokrugan deputaattikandidaatteihin. Valitsijat päättivät antaa äänensä koeteltujen bolshevikien ja tuotannon parhaimpien ihmisten puolesta, Tatjana Semenovna Vikulinan, Nikolai Ivanovitsh Ivanovin ja Pjotr Andrejevitsh Tjurkinin puolesta. Kokous haastaa kaikki Äänisenrannan rajonin metsäpunktien työläiset ja insinööriteknilliset työntekijät tekemään samoin.

Kokouksen presidiumi.

veli hänen poikansa Ivan. Hän kirjoittaa:

"Poikakultaseni! Kun minä aloin kirjoittaa tätä kirjettä, niin ensiksi kastelin sen kyynelilläni. Minulla oli poika, mutta nyt häntä ei enään ole. Surullani ei ole loppua. Mutta on vielä hyviä ihmisiä, niinkuin te, jotka olette lohduttaneet mummoa. Sääli on minulla poikaani. Ainoa poikani oli hän. Mutta mitäs teet? Paljon olen minä, mummo, kuullut teidän asioistanne ja teidän pääkomentajastanne Blücheristä. Hänen kuvansa on minulla seinällä. Ja lähetän minä teille kaikille tervehdyksen, kultapoikaseni, ja teidän pääkomentajallenne. Koko sydämestäni toivon teille onnea suurta ja morsioita kauniita. Valppaasti vartioikaa maatamme. Ja jos vihollinen tulee, lyökää sitä suoraan sydämeen. Siihen teille minun äidillinen siunaukseni".

Kuinka paljon onkaan todellista liikuttavaa rakkautta tämän kolhosnikkamummon kirjeessä!

Maamme on kasvattanut ja kohottanut tuhansia uusia, rohkeita, itseuhrautuvia, pelottomia ja miehuullisia ihmisiä. He rajattomasti rakastavat synnyinmaataan, ovat valmiita rinnoin puolustamaan sen rajoja.

Legendaariset taistelut Perekopin luona, Volotshajevkan rynnäkkö, Tsaritsynin puolustus jäävät vuosisatoihin revolutsionisen sankaruuden parhaimmiksi muistoiksi. Kansalaissodan mainehikkaat revolutsioniset traditsiot elävät tänäänkin Punaisen Armeijan arkioloissa. Ne ovat sovetti-ilmalaivaston loistavissa saavutuksissa. Ja ne ovat rajavartiostolaistemme sankariteoissa. Ne ovat jokapäiväisen elämän tuhansissa suurissa ja pienissä asioissa.

Kaukaisen Idän ankarilla aroilla, missä tankistit suorittavat vaikeita marsseja, taikka merilaivastomme laivoilla ja vedenalaisissa veneissä, joilla myrskyssä ja tuulessa merimiehemme suorittavat vastuunalaisia opiskelutehtäviä, taktillisissa harjoituksissa, missä jalkaväen joukko-osastot, tykistö, sapöörit, yhteysmiehet ja lentäjät osoittavat rohkeuden ja uljuuden esimerkkejä, — joka paikassa ja kaikkialla elävät revolutsiomme pyhät traditsiot.

Taistelussa japanilais-mandzhurialaisia vastaan haavoittui Vasilij Baranov. Verta vuotaen, hän miehuullisesti jatkoi vastarintaa, puolustaen synnyinmaansa rajoja. Nääntyneen ottivat bandiitit ja veivät vieraalle alueelle. Siellä häntä kiduttivat, saadakseen lausumaan vaikka yhden ainoan sanan, mutta Baranov pysyi vaiti, ei lausunut ilmi salaisuuden yhtäkään sanaa, ja kuoli sankarina, isänmaansa uskollisena poikana.

Eivätkö nämä ole revolutsion pyhiä traditsioita?

Hiljattain Kremlissä annettiin Punaisen Lipun ordeni puna-armeijalaiselle Ivan Trunoville. Hän astui yksin taisteluun viittätoista aseistettua bandiittia vastaan, jotka yrittivät ylittää rajamme. Kahdeksan niistä hän tuhosi. Apu urhokkaalle taistelijalle saapui silloin, kun hän jo ampui viimeisiä panoksiaan. Aseistettu bandi tuli tuhotuksi.

Ja tässäkin ovat ne samat revolutsion pyhät traditsiot!

Punaisen Armeijan, samoin kuin koko maamme elämä on täynnä sankaruutta, miehuutta ja rohkeutta. Kas mitä kertovat toveri Voroshiloville Punaisen Armeijan taistelijat kapteeni Grigorjevin komentaman rivipataljonan vaatimattomista arkipäivistä.

"Kymmeniä esimerkkejä rajattomasta rakkaudesta synnyinmaataan kohtaan, rohkeudesta ja miehuudesta, — kirjoittavat taistelijat, — voitaisiin esittää meidän arkipäiväisestä elämästämme.

Viimeisissä harjoituksissa, vuolaan virran yli kulkiessa, joukkueen alikomentaja Zyrjanov huomasi kaksi sotilasta joutuneen vedenvaaraan syvälle paikalle. Zyrjanov meni avuksi ja pelasti heidät konekivääreineen. Pelastetut taistelijat, päästyään rannalle, heti avasivat tulen "vihollista" vastaan.

Oli pimeä yö. Joen toiselle rannalle oli välttämättömästi saatava yhteys. Puna-armeijalainen Vybka itse otti suorittaakseen tämän tehtävän. Kahdella johtokäämillä kuormitettuna, hän rohkeasti hyppäsi tuntemattomaan jokeen, ja piakkoin toiselle rannalle oli saatu yhteys.

Milloinkaan me emme unohda puna-armeijalaista Zavjalovia, pataljonamme taistelijaa, taistelijaa, joka kaatui vartiopaikallaan, miehuullisesti pelastaen tulelta hänelle uskottua sosialistista omaisuutta. Tulen vallassakaan ollen, hän ei poistunut paikaltaan...

Viimeisissä harjoituksissa pataljonamme rajussa hyökkäyksessä joutui odottamatta suuren joenhaaran eteen. Haluamatta kuluttaa aikaa kiertoliikkeeseen, joukkueen komentaja Martinov ja taistelija Maljtsev ensimmäisinä hyppäsivät veteen, ja heidän jälkeensä koko pataljona...

Leninin-Stalinin suuri puolue, suuri Stalin kasvattivat meissä nämä ominaisuudet. Ja me, sosialistisen synnyinmaamme pojat, suojellen sovettimaamme rajoja, tiedämme: kun tarvis tulee, kukaan meistä ei säästä itseänsä ja elämäänsä vihollisen murskaamiseksi".

Kuinka paljon erinomaisia esimerkkejä kestävyydestä, rohkeudesta, itseuhrautuvaisuudesta ja miehuudesta joka päivä osoittavat punalaivastolaisemme autonoomisilla purjehdusmatkoillaan! Kuinka paljon samanlaisia pelottomuuden esimerkkejä osoittavat minun asekumppanini — stalinilaiset lentäjät!

Punaisella Armeijalla ovat suunnattomat reservit. Se on — erinomainen nuorisomme, joka aina vaalii toivetta — päästä synnyinmaansa puolustajien riveihin.

Lukuisia ovat sellaiset tapaukset, kun kutsuntalaiset kieltäytyvät laillisista etuisuuksistaan. Kutsuntalaisen Feodor Tyschukin vaimo Budjonnyn nim. om. kolhoosista (Smolenskin alue), saatuaan tietää, että hänen miehelleen on annettu huojennus, lähetti Jartsevskin kutsuntakomissille kirjeen, missä kirjoittaa: "Me emme tarvitse huojennusta, minun toimeentuloni on taattu. Minä mieheni kanssa ansaitsin niin paljon, että riittää kahdeksi vuodeksi. Palvelkoon Feodor synnyinmaamme maineeksi".

Vanhuksillamme ovat muistissa tsarisminaikaiset kutsunnat. Kutsuntalaiset hukuttivat surunsa juopottelussa ja mellastuksessa, mutta perheet itkivät. Niinä päivinä itki koko Venäjä.

Nykyään isät ja äidit, saattaen poikiaan Punaiseen Armeijaan, itkevät ilosta, tuntien sanoinkuvaamatonta ylpeyttä. Heidän poikansa menevät suorittamaan kunniakasta tehtäväänsä, pyhää velvollisuuttansa.

Hyvästelyissään isät ja äidit sanovat pojilleen: kunnialla puolustakaa sosialismin onnellista maata, älkää säästäkö elämäänne synnyinmaamme hyväksi!

Maaseutumme lauluissakin kutsuntalaisista lauletaan uudella tavalla. Laulut uhkuvat rohkeutta, reippautta, rajatonta rakkautta synnyinmaata kohtaan, ja vihaa vihollista kohtaan.

Hiljattain minä sain kirjeen Bashkiriasta.

"Minua kauheasti haluttaa päästä lentäjäksi, — kirjoittaa 14-vuotinen koululainen Viktor Sorotshinskij, — haluttaa puolustaa sovettirajoja työtätekevien vihollisilta.

Minun pyynnöstäni isäni osti minulle kirjan "Teidän siipenne", minkä minä olen lukenut jo neljä kertaa, mutta minkäänlaisia muita kirjoja meillä Zilairessa ei ole, ja teoreettisesti täydentää tietojani lentotaidon alalla minulla ei ole mitään mahdollisuutta. Lentokenttää ei meillä myöskään ole, mutta kuinka haluaisinkaan kokeilla lentokonetta, vaikkapa matkustajana! Voi kuinka on sääli, että minä olen vielä nuori! Minusta näyttää, ettei minulla riitä voimia odottaa toiveeni toteutumista.

...Teidän poikanne on jo varmaankin lentänyt lentokoneella, mutta minulla ei ole mahdollisuutta edes kädellä silittää sitä ihanaa konetta..."

Lentäjän ammatti on sidottu sankaruuteen ja miehuuteen. Juuri tämän vuoksi se on saanut maassamme niin suuren kunnioituksen.

Ulkomainen lehdistö julkaisee paljon tietoja itsemurhista ja karkuruudesta porvarillisissa armeijoissa.

"— Jos eivät lyö sinua, niin lyövät toveriasi, — kertoo Mandzhougon armeijasta karannut sotilas. — Jos eivät nuhtele sinua, niin nuhtelevat toveriasi. Mutta useimmiten japanilaiset ehtivät tekemään pilkkaa sekä sinusta, että sinun toveristasi. Lyövät piiskalla, lyövät kepillä, käsille, kasvoihin, selkään, lyövät kiväärinperällä".

Mutta Punaisessa Armeijassa tuhansia komentajia ja taistelijoita valitsevat sotapalveluksen rakkaaksi elinkautiseksi ammatikseen. Kas mitä kirjoittaa puna-armeijalainen Hariton Poljakov komentajistolleen:

"Pyydän joukko-osaston komentajistoa jättämään minut mainehikkaan Kaukaisen Idän punalippuisen Erikoisarmeijan palvelukseen elinkautiseksi. Minä rakastan synnyinmaatani ja annan lupaukseni kansojen rakkaalle johtajalle toveri Stalinille, tovereille Voroshiloville ja Blücherille, että jos viholliset hyökkäävät rajallemme, minä ensimmäisenä lähden puolustamaan sitä, ja jos tarvis tulee, niin annan elämänikin sen puolesta".

Kun kaatui Valentin Koteljnikov, kun viholliskuulan lävistämänä kuoli Semjon Lagoda, kun sai surmansa Mitshurin, heidän taistelupaikoilleen astuivat heidän veljensä, heidän kotikyläläisensä. Ja sitä seikkaa erikoisesti kannattaisi ajatella kansan vihollisten, fasismin agenttien ja niiden isäntien, jotka haaveilevat Sovetti-Ukrainan ja Sovetti-Primorjen valtaamisesta. Veli veljen paikalle, poika isän paikalle, toveri toverin paikalle — juuri näin synnyinmaamme patriootit ymmärtävät synnyinmaansa puolustamisen pyhän velvollisuuden.

Sovettikansalla on millä puolustaa isänmaataan! Sosialistiseen industriaan nojaten, Punainen Armeija on aseistanut itsensä kaikkein uusiaikaisimmalla aseistuksella, kaikkein ensiluokkaisimmalla tekniikalla. Ja me voimme varmasti sanoa, että ei ole maailmassa toista sellaista armeijaa, millä olisivat niin uusiaikaiset välineet vastaiskun antamiseksi viholliselle, kuin meidän mainehikkaalla, sankarillisella Punaisella Armeijallamme.

Meillä on tuhansia uusiaikaisimpia lentokoneita. Lentokoneiden ja moottorien rakennuksessa meidän tehtaamme ovat täysin vapautuneet ulkomaisesta riippuvaisuudesta ja valmiit kilpailemaan etumaisimpienkin kapitalististen liikkeiden kanssa. Näitä suuria menestyksiä ilmailuteollisuuden alalla on saavutettu puolueen ja hallituksen, ja ensitilassa toveri Stalinin erikoisen huolenpidon ansiosta.

Me olemme luoneet mahtavan, tarkan, kauaskantoisen tykistön. Meillä on ensiluokkaisia tankkeja ja panssariautoja, meillä ovat kaikki kemiallisen puolustuksen välineet.

Sovettiliitto on merivaltio. Stalinilaisten viisivuotisten aikana me olemme luoneet mahtavan merilaivaston, siinä luvussa Pohjoisessa ja Tyynellä valtamerellä.

Ei kaipaa puhua meidän mainioista jalkaväen sotajoukoistamme, reippaasta ratsuväestämme, sapööreistämme, yhteysmiehistämme jne. Kaikkien aselajien joukko-osastojen valmennuksessa me olemme saavuttaneet suuremmoisia menestyksiä.

Sovettiliitto on ainoa maa maailmassa, jossa kansa on oman onnensa seppä. Tämän onnen on antanut sille Leninin-Stalinin puolue, tämän onnen on antanut sille suuri Stalin, maailman kaikkein demokraattisimman Konstitutsion luoja.

Rakkaan Stalinin asian puolesta, synnyinmaansa onnen puolesta sovettikansa, sen parhaimmat pojat ovat valmiit uhraamaan itsensä loppuun asti. Muistakoot herrat fasistit Moskovan "Serp i molot"-tehtaan työläisen Ivan Belousovin sanat:

— Ennen ajoivat meitä imperialistiseen teurastukseen tietämättä minne, tietämättä minkä puolesta taistelemaan. "Silmä silmästä, hammas hampaasta", — sanoivat meille. Mutta nyt, kun minulla on minkä puolesta taistella, on millä puolustaa, minä sanon vihollisille:

"Silmästä kaksi silmää, mutta hampaasta — koko leuka!"

”Ken pyrkii siihen, että synnyinmaamme olisi vastaisuudessakin mahtava kulttuurinen ja vapaa sosialistinen suurvalta, hän tulee äänestämään bolshevikien puolueen puolesta, hän tulee äänestämään kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta.”

(NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksesta)

ULKOMAILTA

Englanti ja Japanin agressio Kiinassa

Edenin ilmoitus edustajakamarissa

Lontoo, (TASS). Reuterin tiedonannon mukaan ulkoministeri Eden, vastaten edustajakamarissa kysymykseen japanilaisten sotajoukkojen paraadista Shanghaissa, lausui, että heti kun Tokiossa oleva Englannin lähettiläs sai tietää paraadin aikomisesta, hän teki esityksen Japanin ulkoministerin sijaiselle Horinoutsille. Lähettiläs osoitti, että tällainen paraadi tulee olemaan ilmeisen provokatsioninen ja että japanilaisten sotilasviranomaisten on otettava itselleen kaikki vastuu sen mahdollisista seurauksista.

Edelleen Eden lausui, että paradin kulkusuunnitelma meni ulkopuolelle sen sektorin rajoja, minkä japanilaiset olivat määrittelleet puolustussheemassaan, ja näinollen, lausui Eden, ei ollut minkäänlaista välttämättömyyttä paraadin järjestämiselle kansainvälisessä kaupunginosassa.

Lontoo, (TASS). Edustajakamarissa konservaattori Adams teki seuraavan kysymyksen Edenille:

”Ottaen huomioon Brüsselin konferenssin epäonnistumisen ja välittömän uhkan Englannin intresseille Kaukaisessa Idässä, yrittivätkö Kansainliittoon kuuluvat hallitukset yhdessä Yhdysvaltojen kanssa osoittaa painostusta Japania kohtaan?”

Vastaten tähän kysymykseen, Eden lausui, ettei voida suostua sellaiseen olettamukseen, että on olemassa välitön uhka Englannin intresseille.

”Englannin hallitus, — lausui edelleen Eden, — jatkaa mielipiteiden vaihtoa muiden maiden hallitusten kanssa, mitkä ovat kiinnostuneita muodostuneeseen tilanteeseen.

Englannin hallituksen toimenpiteet riippuvat toisista maista, joilla on intressejä Kaukaisessa Idässä”.

Japanilaiset isännöivät Shanghaissa

Shanghai, (TASS). Marraskuun 30 päivänä japanilaisten sotajoukkojen komentajisto takavarikoi Shanghain satamassa seisoneet 3 amerikalaista, 2 italialaista ja yhden ranskalaisen höyrylaivan, poisti niistä ulkomaiset liput ja ulkomaisen miehistön, kohotti laivoihin japanilaiset liput ja saattovartion mukana vei ne pohjoiseen Shanghain satamasta.

Yhdysvaltojen, Ranskan ja Italian pääkonsulit ilmoittivat japanilaisten sotajoukkojen komentajistolle päättävän protestin, osoittaen, että japanilaisten toiminta loukkaa heidän kansallislippujaan.

Joulukuun 1 päivänä japanilaisten sotajoukkojen esikunnan päällikkö Shanghaissa kävi Yhdysvaltojen, Ranskan ja Italian eskadeerien komentajien luona ja lausui heille valittelunsa, minkä jälkeen japanilaiset liput poistettiin kaikista kuudesta laivasta.

”Suuren Shanghain autonoominen hallitus”

Shanghai, (TASS), ”China Pressin” tiedonannon mukaan, Putunissa (Shanghain rajoni) muodostui joulukuun 5 päivänä niinsanottu ”Suuren Shanghain autonoominen hallitus”. Suuren Shanghain kaupunkivoudiksi on määrätty Su Si-ven. Kiinalaisissa piireissä Su Si-venistä tietävät ainoastaan sen, että hän on syntynyt Fudszjanin maakunnassa, saanut sivistyksen Japanissa ja tuskin hallinnee kiinankieltäkään.

Shanghain lähistössä sijaitsevalle paikkakunnalle Tshzhoupuun lähetettiin 500 miestä käsittävä japanilainen rankaisuretkikunta; siellä oli tapettu japanilainen agentti Van Bei-san.

Joulukuun 6 päivänä japanilainen konsulipoliisi teki hyökkäyksen kansainvälisen kaupunginosan keskuksessa olevaan hotelliin ”Great Eastern Hotel”. Poliisi vangitsi sieltä neljä kiinalaista, joiden joukossa yhden naisen, ja vei heidät kuulusteltaviksi japanilaisten sotajoukkojen esikuntaan Honkjuun.

Ranskan ja Puolan neuvottelut

Varsova, (TASS). Puolan tietotoimiston tiedonannon mukaan, täällä on julaistu seuraava virallinen tiedonanto:

”Neuvotteluissa, joita Delbos kävi Varsovassa Puolan politiikan johtajien kanssa, käsiteltiin lojaalisen yhteistoiminnan hengessä Ranskan ja Puolan suhteiden kaikki probleemit, sekä myöskin probleemi rauhan säilyttämisestä Europassa.

Uudelleen oli todettu, että vuodesta 1921 alkaen voimassaollut Ranskan ja Puolan liitto on kummankin maan politiikan oleellinen osa, ja kumpikin maa jäävät uskollisiksi sille kaikkien kansojen välillä rauhallisten suhteiden kehittymisen intresseissä.

Kumpikin ministeri vakuutti yhteisestä tahdostaan jatkaa politiikkansa kaikilla aloilla vilpitöntä yhteistoimintaa, mikä, vastaten kummankin kansan intressejä ja pyrkimyksiä, ajaa takaa yleisen rauhan ja kansainvälisen yhteistoiminnan päämäärää”.

Joulukuun 6 päivänä Delbos teki ilmoituksen Puolan lehdistön kirjeenvaihtajille. Hän osoitti, että hänen neuvotteluissaan Beckin kanssa ”oli tyhjentävästi harkittu kaikki kysymykset, mitkä ovat yhteydessä Ranskan ja Puolan ulkopolitiikkaan”.

Vastaten kysymykseen keskustelustaan Neurathin kanssa, Delbos vastasi: ”Olisi liioiteltua vakuuttaa, että kahdessakymmenessä minuutissa me olisimme voineet käsitellä kaikki ranskalaissaksalaiset kysymykset”.

Delbosin sanojen mukaan keskustelussa ei tullut määritellyksi seuraavan kohtauksen määräaika, eikä myöskään paikka.

Delbos lausui, että kysymys Puolan suhteesta ”kominterninvastaiseen sopimukseen” ei ollut käsittelyn kohteena Varsovassa.

Puolan sosialistisen puolueen äänenkannattaja ”Dzennik Ljudovi” julkaisee kirjoituksen otsikolla: ”Kuuma lautanen — kylmä soppa”.

Alleviivaten sydämellisen vastaanoton, minkä Delbos sai osakseen Puolan yhteiskunnallisuuden taholta, lehti kirjoittaa:

”Tämä vastaanotto oli Delbosin vierailun ulkoinen puoli, lautanen, jolla piti tarjota diplomaattinen soppa. Asioiden kummallisen kulun johdosta — tämä soppa oli kylmää. Banketissa esiintynyt ministeri Beck puhui ”Puolan ja Ranskan erikoisista yksityistehtävistä”, ”ystävien erikoisista intresseistä”, ”yhteistoiminnan kaksipuolisesta luonteesta”, t.s. siitä, että Beck jättää itselleen toimintavapauden muiden valtioiden suhteen, kuten esimerkiksi Saksaan, Tshekkoslovakiaan, Italiaan tai Japaniin. Tämä teoria on yhdenmukainen Saksan politiikan kanssa ja eroaa niistä päämääristä, mitä asettaa itselleen Ranska, joka on kollektiivisten sopimusten kannattaja Kansainliiton puitteissa”.

Ranskan lehdistön lausuntoja

Paris, (TASS). Tehden yhteenvetoja Delbosin matkasta Varsovaan, Ranskan poliittiset piirit toteavat, että Ranskan diplomatian johtajan nykyisen matkan ensimmäinen etappi itä-Europan maihin osoittautui sangen lohduttomaksi. ”Populairen” ulkopoliittinen havainnoitsija kirjoittaa:

”Puolan nykyinen politiikka huomattavasti suuremmassa määrässä orientoituu Saksan kanssa v. 1934 tammikuussa solmittuun sopimukseen, kuin Ranskan kanssa v. 1921 solmittuun liittosopimukseen. Tämä tosiasia on tunnustettava”.

Erinomainen huolenpito talonpojista

Heti sen jälkeen kun tasavallan kolhoosiaktiivin koulun 70-henkinen oppilasjoukko sai ”Krasnaja Karelijan” kautta tiedon NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksesta, kokoontuivat he lausumaan sen johdosta mielipiteensä.

Suurella mielenkiinnolla kuuntelivat kolhoosien etumaiset ihmiset — kolhoosien puheenjohtajat ja brigadiirit NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksen lukemista.

Vetoomuksen johdosta käytti ensimmäisen puheenvuoron Aunuksen rajonin, kolhoosi ”Iskran” puheenjohtaja toveri **Antipov.**

— Minä lämpimästi tervehdin NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomusta — lausui toveri Antipov, sillä siinä on sanan täydessä merkityksessä sanottu bolshevistinen totuus meidän elämästämme, meidän saavutuksistamme.

Meidän saavutuksemme ovat todella suuremmoiset, jatkoi edelleen toveri Antipov. Puolueemme ja hallituksemme keskeytymättömällä avulla, ohjauksella ja huolenpidolla kolhoosijärjestelmä on lopullisesti voittanut maassamme. Puolueen ja hallituksen johdolla on entinen yksityistalonpoika, nyt kollektivisti saavuttanut varakkaan elämän. Kaukaiseen menneisyyteen on jäänyt entinen kirottu elämä. Tämän todistamiseksi esitän muutamia tosiasioita meidän kolhoosistamme.

Kolhoosimme ”Iskra” on saanut taloutensa lujittamiseksi valtiolta kymmeniä tuhansia ruplia. Meidän pelloillamme työskentelevät traktorit ja kombainit. Meillä on klubi, kaksi aikuisten koulua. Meidän lapsemme opiskelevat alkeiskouluissa, keskikouluissa ja korkeakouluissa. Yhdellä kertaa, toverit, emme voi luetella niitä saavutuksia, joita me olemme saavuttaneet Suuren Stalinin johdolla, Leninin-Stalinin puolueen johdolla.

Minä, toverit — jatkoi toveri Antipov — puolueeton kolhosnikka, joulukuun 12 päivänä — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä astun vaaliuurnalle ja annan ääneni maamme uskollisille pojille, tovereille **Tjurkinille, Ivanoville** ja **Vavashkinille** ja kutsun kaikkia kurssilaisia, opettajia ja teknillisiä työntekijöitä tekemään samoin.

Vetoomuksen johdosta käytettiin useita puheenvuoroja. Kaikki puheenvuorojen käyttäjät suurella tyydytyksellä merkitsivät tämän historiallisen dokumentin.

Yksimielisesti hyväksytyssä päätöslauselmassa kolhoosikoululaiset, opettajat ja teknilliset työntekijät sanovat:

— Me, tasavallan kolhoosiaktiivin koulun kurssilaiset, opettajat ja teknilliset työntekijät tulisesti tervehdimme NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomusta ja lupaamme, että Korkeimman Sovetin vaalipäivänä — joulukuun 12 päivänä me yksimielisesti tulemme kannattamaan kommunistien ja puolueettomien blokin kandidatuureja ja annamme äänemme bolshevistisen puolueen ja sovettikansan uskollisille pojille, tovereille Tjurkinille, Ivanoville ja Vavashkinille.

Eläköön NKP(b) ja sen johtaja toveri Stalin!

Eläköön Stalinilainen Konstitutsio!

Historiallinen dokumentti

Kuultuamme NKP(b):n KK:n Vetoomuksen kaikille valitsijoille ”Kareldrevin” työläisten, toimitsijoiden ja insinööri-teknillisen henkilökunnan yleinen kokous tulisesti tervehtii tätä historiallista Vetoomusta.

Bolshevikien puolueen ja sen geniaalisten johtajien Leninin ja Stalinin ansioista synnyinmaamme saavutti valtavia voittoja.

Yhdessä suuren synnyinmaamme kanssa kasvoi ja kehittyi myös Sovetti-Karjala — entinen karkoitusalue. Nyt Karjalassa kukoistaa kulttuuri, teollisuus, maatalous. Tämä on puolueemme johdon ansio. Karjalan kylät kehittyivät kollektivisoimisen tietä, kehittyi metsäteollisuus, kohoaa työtätekevien hyvinvointi.

Me kaikki 12 päivä joulukuuta, yksimielisesti tulemme vaalipaikalle ja annamme äänemme kommunistien ja puolueettomien blokin esittämille kandidaateille. Tulemme äänestämään Leninin-Stalinin puolueen, Sovettiliiton edelleen kukoistamisen puolesta, SSSR:n ja koko maailman työtätekevien onnen puolesta.

Eläköön bolshevistinen Leninin-Stalinin puolue!

Eläköön työtätekevien johtaja, maailman demokraattisimman Konstitutsion luoja, ensimmäinen Korkeimman Sovetin kandidaatti — ystävä ja opettaja Iosif Vissarionovitsh Stalin!

Yleisen kokouksen valtuuttamina:

puheenjohtaja: **Fedorov.**
sihteeri: **Jushkov.**

Olemme kiitollisia sovettihallitukselle

Joulukuun 7 p:nä 6. vaalialueen, Sovetskaja naberezhnajan kadun talon N:o 2, yhdeksän kotiemäntää suurella innolla kuunteli NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomusta kaikille valitsijoille ja otti sen vastaan erikoisella lämmöntunteella. Tämän historiallisen Vetoomuksen yksinkertaiset ja vakuuttavat sanat muistuttivat heidän mieliinsä menneen elämänsä kurjuuden tsaarivallan ajoilta sekä vielä kirkkaammin valaisivat suuren synnyinmaamme sosialistisen rakennustyön mahtavia voittoja.

— Rikkaiden palveluksessa, raskaassa raadannassa kuluivat kaikki voimani, terveyteni ja koko nuoruusvuoteni tsaarivallan aikana, — lausui 78-vuotias vanhus Maria Arsentjevna Karpova, — mutta ansaitsin vain niukan toimeentuloni. Ei koskaan kutsuttu ennen kokouksiin köyhiä palveluskuntalaisia ja erikoisestikin naisia ei niihin päästetty. Mutta nyt sovettihallitus kutsuu kaikki työtätekevät, niin naiset kuin miehetkin, niin vanhat kuin nuoretkin kokouksiin ja kaikki saamme osallistua maamme korkeimman elimen — Korkeimman Sovetin vaaleihin.

Elämämme on nyt yltäkylläistä ja valoisaa. Kaiken tämän antoi meille sovettihallitus ja sen suuret johtajat Lenin ja Stalin. Olemme kiitollisia sovettihallitukselle ja suurelle Stalinille.

Tähän yhtyivät myös toistenkin kotiemäntien lausunnot.

Vastaukseksi tähän, kaikki he lupautuivat tulemaan SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin täysin valmistautuneina ja äänestämään maamme parhaimpien poikien ja tyttärien puolesta.

M. T—n.

Äänestämme esitettyjen kandidaattien puolesta

Joulukuun 7 päivänä klo 12 ap. Kiilleliuskatehtaan yhteisasunnossa toisessa vuorossa työskentelevät nuorukaiset kokoontuivat huoneeseen N:o 14 kuuntelemaan Yleisliittolaisen Kommunistisen (bolshevikien) Puolueen Keskuskomitean Vetoomusta.

Kuultuaan Vetoomuksen stahanovilainen Klavdija Titjerina sanoi seuraavaa:

— Joulukuun 12 päivänä me kaikki tulemme vaalipaikalle. Äänestämme kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta. Äänemme annamme meidän okrugan kandidaateille tt. Ivanoville, Tjurkinille ja Vavashkinille, — jatkoi Titjerina puhettaan. — Kommunistisen puolueen Keskuskomitea oikein tekee, että vieläkin muistuttaa meille, valitsijoille, miten meidän tulee äänestää. Klavdija puhui myöskin naisen oikeuksista. — Meidän nainen on uusi sovettinainen. Hänellä, samoin kuin miehelläkin on paikka Korkeimmassa Sovetissa. Keskuskomitean Vetoomuksen johdosta puhui myöskin Aleksandra Bolotova. Hän myöskin kutsui äänestämään omien kandidaattien puolesta.

P. V.

Suurella ilolla osallistun vaaleihin

Suuren tyydytyksen tunteella minä luin NKP(b):n KK:n Vetoomuksen kaikille valitsijoille, työläisille, työläisnaisille, talonpojille ja talonpoikaisnaisille, Punaiselle Armeijalle, sovetti-intelligenssille. Vetoomuksessa kirkkaasti heijastuvat kaikki ne voitot, mitä Sovettiliiton kansalaiset ovat saavuttaneet bolshevistisen puolueen ja kaikkien kansojen rakkaan johtajan toveri Stalinin välittömällä johdolla. Suuri Stalin on muuttanut maamme mahtavaksi sosialistiseksi valtioksi. Hänen nerokkaalla johdollaan maamme on kulttuurittomasta, jälkeenjääneestä maasta muuttunut kulttuuriseksi ja kukoistavaksi maaksi.

Minulle ovat erikoisen kalliita ne saavutukset, mitä me olemme saavuttaneet. Korkeimman lääketieteellisen koulutuksen minä sain ainoastaan työläisten ja talonpoikain vallan ansiosta. Minun on erikoisen mieluista ja iloisaa osallistua Korkeimman Sovetin vaaleihin ja äänestää puolue-, ammattiliitto- ja yhteiskunnallisten järjestöjemme esittämien puolueeseen kuuluvien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta.

Minä kehoitan Petroskoin vaaliokrugan kaikkia valitsijoita joulukuun 12 päivänä saapumaan vaalipaikoille ja antamaan äänensä maamme parhaimpien ihmisten puolesta, jotka kykenevät johtamaan maamme kommunismin uusiin voittoihin.

Lääkäri BARANOV.

Annan ääneni kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta

Suurella mielenliikutuksella kuuntelivat Karjalan Valtion Teatterin työntekijät kokouksessaan NKP(b):n KK:n Vetoomuksen kaikille valitsijoille.

Minulle, joka olen työskennellyt Karjalan Valtion Teatterissa jo kuudetta vuotta, on erikoisen kirkkaana edessäni puolueemme suuri rooli tasavaltamme taiteen kehittämisessä. Voidaanko enään verrata teatteriamme siihen, mitä meillä oli 6 vuotta sitten. Sesonkiteatterista Karjalan Valtion Teatteri on muuttunut tasavaltaa käsittäväksi luovaksi organismiksi, mikä on tullut tunnetuksi kaukana tasavaltamme rajojenkin ulkopuolella. Teatteri jatkuvasti parantaa taiteellisia luomuksiaan. Täällä toteutuu työntekijäin poliittinen kasvatus, täällä luodaan toverillinen ilmapiiri näyttelijöille.

Uudeksi on tullut Karjalan tasavallan pääkaupunki — Petroskoi. Entisten kirkkojen tilalle nousevat kansan taiteen talot, jotka ulottavat työnsä itsetoiminnallisten taidekollektiivien laajoihin joukkoihin. Menneisyyteen on painunut vanha raihnainen Petroskoi. Sen tilalle kohoaa uusi Sovetti-Karjalan pääkaupunki.

Kaikki nämä tosiasiat, — ja tosiasiat ovat itsepintaisia, — sanoi toveri Stalin, — kaikki nämä tosiasiat havainnollisesti osoittavat maamme mahtavuutta. Kaikesta tästä me saamme kiittää puolueemme ja kansojen nerokasta johtajaa toveri Stalinia.

Suurena joulukuun 12 päivänä minä ilolla annan ääneni kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaateille.

Näyttelijä **P. TSHAPLYGIN.**

Puolue on läheinen meille

Me, kotiemännät, 32 vaalialueen puolueettomat valitsijat, kuultuamme opiskelupiirissä NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomuksen, ylpeydellä merkitsemme ne historialliset sosialismin voitot, jotka synnyinmaamme on saavuttanut kommunistisen puolueen johdolla.

Ei ole maailmassa toista puoluetta, joka olisi niin läheisesti yhteydessä työtätekevien joukkojen kanssa.

Me kaikki lupaudumme joulukuun 12 päivänä tulemaan vaalipaikalle ja äänestämään kommunistiselle puolueelle, sovettihallitukselle uskollisten poikien tt. Ivanovin, Tjurkinin, Papaninin ja Vavashkinin puolesta.

Semenova, Hvorekova, Siikki, Boborova, Samsonova, Skokova.

Maata muuta ei oo tuntemaani . . .

Kasvoin ja kehityin Sovettivallan aikana. Nyt jo työskentelen tehtaassa. Minulla on ammattiala ja hyvä työ. Rakastan työtäni ja ammattiani. Samoin tekevät sadat ja tuhannet maamme nuoret.

En tunne kurjaa ja ilotonta elämää. Siitä minulle kertoivat paljon tehtaamme vanhat työläisnaiset. Työläisnaisilla ennen ei ollut mahdollisuutta opiskella ja kehittää itseään. Nyt minä olen päättänyt tehdaskoulun ja opin sorvarin ammatin. Meille sovettimaan nuorisolle puolue ja hallitus ovat antaneet kaikki mahdollisuudet opiskella ja kehittää itseämme. Haluttaa aivan laulaa: ”maata muuta ei oo tuntemaani . . .” Tästä kaikesta olemme kiitollisuuden velassa isänmaallemme ja johtajallemme toveri Stalinille.

Vastaukseni NKP(b):n Keskuskomitean Vetoomukseen on: yhdessä isänmaamme monimiljonaisen nuorison kanssa tulen äänestämään Korkeimpaan Sovettiin ainoastaan Leninin-Stalinin puolueen ja maamme parhaiden ihmisten puolesta, verrattoman isänmaamme puolesta, johtajamme Stalinin puolesta ja kukoistavan nuoruutemme puolesta.

Onegan tehtaan stahanovilaistyttö **Melineva.**

Rakastan suuresti isänmaatani

Uudessa Stalinilaisessa Konstitutsiossa ovat kultaisin kirjaimin kirjoitetut kaikki maamme valtavat saavutukset ja voitot. Maamme työtätekevillä on oikeus työhön, oikeus lepoon, oikeus sivistykseen. Kaikki ihmiset maassamme elävät iloista ja onnellista elämää.

Tämän kaiken saavutti maamme työtätekevä luokka suuren Lokakuun revolutsion kautta Leninin-Stalinin puolueen johdolla.

Minulle Sovettivalta antoi mahdollisuuden päättää korkeakoulun ja tulla spesialistiksi. Nyt olen sovettimaan spesialisti ja minulla on tulevaisuus turvattu. Tästä kaikesta eivät voineet edes haaveillakaan vanhempani. Tsaarin aikana heillä ei ollut siihen mahdollisuutta. Heidän nuoruutensa kului ilottomasti ja kurjuudessa.

Siksipä rakastankin suuresti isänmaatani ja olen valmis joka hetki uhraamaan sen eteen kaikkeni, jos tarvitaan, niin elämänikin. Joulukuun 12 päivänä — Korkeimman Sovetin vaalipäivänä yhdessä koko maamme työtätekevän luokan kanssa tulenkin antamaan ääneni ainoastaan Leninin-Stalinin puolueen parhaille pojille ja tyttärille. Tulen itse ja kehoitan kaikkia valitsijoita äänestämään ainoastaan kommunistien ja puolueettomien blokin kandidaattien puolesta.

Onegan tehtaan valuosaston päällikkö — **Tkatshenko.**

”Punaisen Karjalan” lukijain huomioon

Lehtemme seuraavassa numerossa, mikä ilmestyy huomenna, joulukuun 11 päivänä, julkaisemme Ammattiliittojen Yleisliittolaisen Keskusneuvoston vetoomuksen ja NLKNL:n Keskuskomitean vetoomuksen kaikille valitsijoille.

”PUNAISEN KARJALAN” TOIMITUS.

Missä agitaattorit?

Vaalialueen N:o 33:nnen vaalikomissi sijaitsee Karelstroin työläisten klubilla, Uritskin katu, talo N:o 11. Mainitun vaalikomissin puheenjohtajana toimii Ivan Karpovitsh Ronkonen.

Vaalikomissin huoneisto on asianmukainen ja vaalikomissin yhteyteen on järjestetty myös agitatsiopunkti, mutta agitatsiotyö vaalialueella asuvan väestön keskuudessa on sallimattoman heikkoa. Vaalialueelle on määrätty 26 agitaattoria, mutta suuri osa heistä ei ole vielä aloittanutkaan työtään, vaikka vaalit ovat jo aivan lähellä. Esimerkiksi Uritskin kadulla N:o 129 olevalla asuntoalueella, joka käsittää yhdeksän suurta taloa, eivät agitaattorit ole käyneet kuin muutamissa asunnoissa. Kaikki asukkaat eivät vielä tunne SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetusta, eivätkä tiedä, miten ja ketä tullaan äänestämään. Asukkaat kyselevät toisiltaan äänestysjärjestystä, kandidaatteja ym. Tällaisessa tilanteessa voi luokkavihollinen helposti tehdä omaa agitatsiotyötään.

On jäänyt vaaleihin vain muutama päivä. On saatava agitaattorit ripeään työhön, että vaaleihin mennessä jokaiselle asukkaalle olisi selvänä SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetus, sekä ketä, mihin ja millä tavoin tullaan äänestämään.

V. E.

SOVETTILIITON LEHDISTÖN PALSTOILTA

125 kuutiometriä päivässä

Kolhoosit, metsäpunktit ja yksityiset metsänhakkaajat liittyvät stahanovilaisten rekordien stalinilaiseen dekaadiin. Lipovskin metsäpunktin metsätyöläinen I. A. Pozdnejev hakkasi ensimmäisenä dekadipäivänä 152,2 kuutiometriä. Se saavutus on tähän asti ennenkuulumaton mainitussa rajonissa.

(”Pravda Severa”)

Leningradissa alkanut talvilaivaliikenne

Leningradin satamassa alkoi laivaliikenne jäänmurtajain avulla. Tällä kertaa työskentelevät jäänmurtajat ”Oktjabr” ja ”Truvor”. Jäänmurtajain avulla Leningradin satamasta pääsi väljille vesille jo 11 alusta ja saapui satamaan 8 alusta.

(”Leningradskaja Pravda”)

Moskovassa rakennetaan televisiokeskusasemaa

Rakenteilla oleva televisiokeskusasema tulee sijoitetuksi kahteen rakennukseen. Yhdessä niistä tulee studio siihen kuuluvine laitteineen kuvausta ja äänen synnyttämistä varten ja toisessa — lähetysasema.

Tällä kertaa molemmissa rakennuksissa koneet on jo sijoitettu paikoilleen ja suoritetaan niiden reguleerausta.

Luultavaa on, että televisiokeskusasema tulee valmiiksi yleisön käyttöä varten huhtikuun 1 p:nä v. 1938.

(”Industria”)

Vastaavan toim. sijainen **A. VIHOLAINEN**

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaisien osasto i karjalankielisen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А — 1373 Заказ № 3978 Тираж 5925